UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

13 СЕРПНЯ, 1970.
Число № 33
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
AUGUST 13, 1970.

Великі шкоди від граду в Алберті

На кілька мільйонів долярів обраховують шкоду, якої зазнали албертські фармери цього року від граду. Протягом місяця липня бюро для вивчання шкоди від граду дістало понад 2900 повідомлень про градові шкоди в Алберті. На 580 фармах впав град величини волоських горіхів, на 248 фармах — величини половини м'ячика для голфу, а на 112 величини тенісового м'яча аж до величини м'яча для гри бейзбол.

Коли падав град, звичайно був ще сильний вітер, що досягав не раз скорости 65-100 миль на годину.

Минулого тижня град впав в околиці Морінвилу та засягнув поля аж до Бон Акорд в Алберті, вибиваючи все дощенту. Знищена градом площа охоплює 24 квадратні милі.

Падав град величини голфового м'яча. Багато фармерів у тій околиці не мали забезпечення від граду. Албертський міністер рільництва А. Руст заповів, що уряд в порозумінні з федеральним урядом старатиметься дати фармерам якусь допомогу.

ПРОДАЮТЬ ОВЕЦЬ ПО 5 ЦЕНТІВ
Велика посуха в Австралії

В Австралії панує страшна посуха, яка випалила всі пасовиська для овець. Досі від посухи згинуло більш як три мільйони овець. Минулого тижня продавали овець по 5 центів за штуку. Годівці овець в деяких околицях заповіли, що будуть стріляти овець, щоб їм вкоротити муки. Вівці просто гинуть з голоду, бо не мають що пасти.

Минулої неділі у всіх церквах Австралії нарід брав участь в окремих богослужбах за дощ.

В наслідок масового нищення овець впала також ціна на овечу вовну. Тепер вовна коштує найменше за минулих 22 роки.

Провідник опозиції Роберт Стефілд з дружиною був недавно в СССР. На фото — гість з Канади в Ленінграді. Світлину цю опублікувало советське агенство ТАСС, не зважаючи на те, що Стенфілд очолює опозицію.
Фото: «Канадська преса»

Неспокійне перемир'я на Бл. Сході

На ізраїльсько - арабських фронтах 7 серпня ввечері почалося офіційне перемир'я. Замовкли єгипетські гармати, що обстрілювали ізраїльські становища на ізраїльському боці Суезького каналу, не видно вже й ізраїльських літаків, які майже щодня бомбили єгипетські становища. Та офіційне перемир'я між Ізраїлем, з одного боку, і Єгиптом, Йорданією та Ливаном, з другого боку, заколочують постійні напади членів арабських партизанських організацій, які заповіли, що ніякого перемир'я не визнають і будуть робити все можливе, щоб перемир'я зірвати.

Вже в кілька годин після припинення боїв арабські терористи вистрілили кілька ракетних бомб з території Йорданії на фабрику поташу на ізраїльському боці. Від бомб були поранені три ізраїльські вояки. Теж із території Ливану терористи вчинили кілька нападів на ізраїльську територію. Ізраїльські літаки у відплату за те двічі бомбили табори терористів на території Ливану.

Офіційний представник ОН для справи перемир'я та мирових переговорів запропонував, щоб переговори відбувалися в Ню Йорку. Досі ще ні арабські держави, ні Ізраїль не відповіли чи годяться на те.

Збили 111 сов. літаків

Перед припиненням боїв до Єгипту прибув командир советського летунства маршал П. Кутахов. Припускають, що завданням його відвідин є прослідити, чому ізраїльські летуни збивають так багато советських бойових літаків «МІГ-21». Саме перед його приїздом ізраїльтяни збили 4 советські літаки, якими кермували советські пілоти. А після його прибуття — збили ще шість советських літаків «МІГ-21». Від закінчення ізраїльсько-арабської війни в 1967 р. ізраїльські летуни збили аж 111 советських бойових літаків, у тому 69 «МІГ-21».

Незгода між арабами

Міністри закордонних справ та державної оборони Єгипту, Йорданії, Судану, Сирії та Лібії, відбули нараду в Лібії, де обговорювали справу перемир'я та переговорів з Ізраїлем, Альжир та Ірак навіть не прислали своїх делегатів. Нарада не довела ні до чого. Практично лише Єгипет, Йорданія та та Ливан прийняли американські пропозиції. Але і в тих трьох державах діють арабські терористи, які виступають проти перемир'я, і проти переговорів з Ізраїлем. Виступи терористів в Єгипті проти президента Насера закінчилися тим, що Насер закрив дві радіостанції в Каїрі, якими послуговувалися терористи для ведення своєї пропаганди. Терористи заповіли, що вони перенесуть свої радіопередачі до Іраку та Сирії, де уряд має для них зрозуміння.

Американське міністерство закордонних справ, яке запропонувало перемир'я, вже дістало першу скаргу від Ізраїлю, що єгиптяни пересунули свої станції для вистрілу ракетних бомб ближче до Суезького каналу, що противиться умовам перемир'я, бо ні одна воююча сторона не могла в часі перемир'я зміцнювати свої позиції. ЗДА ведуть у цій справі слідство.

Підписали советсько-німецький договір

Канцлер Західної Німеччини Віллі Брандт та советський прем'єр А. Косигін підписали в Москві договір, яким зобов'язуються не воювати зі собою та шанувати теперішні кордони. Німеччина виразно погодилася визнати східний німецький кордон, яким Польщі передано колишні великі німецькі території.

Німецький уряд раніш запевнив уряди ЗДА, Франції та Англії, що підписання советсько-німецького договору не впливатиме на відношення та умови між Західною Німеччиною та вищезгаданими державами, що їх вони мають як вислід перемоги над Німеччиною.

Після підписання договору Косигін та Брандт обговорювали можливості німецько-советської співпраці в господарській та технічній ділянках. Косигін сказав, що СССР хоче збільшити торговельні обороти з Німеччиною, купуючи машини та технічні матеріяли.

ПОШЕСТЬ ХОЛЕРИ У СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ
ОФІЦІЙНІ ВІСТКИ ГОВОРЯТЬ ПРО ДЕЗИНТЕРІЮ

Азійська холера, що звичайно буває в азійських країнах, перекинулася тепер на европейську частину СССР. З уваги на те, що в багатьох місцевостях европейської частини СССР появилися випадки захворінь холерою, советська влада обмежила відвідування різних місцевостей. Туристам не вільно їхати до таких місцевостей: Херсон, Львів та Одеса, Симферопіль та Ялта в Україні, Сухумі на Кавказі, Батумі та Сочі в Грузії.

Тому що до всіх місцевостей на Криму є доступ лише через Сифеpопіль, практично не можна відвідувати ніодної місцевости на Криму.

Вже раніш закрито для туристів Волгоград (кол. Сталінград), Ульяновськ (місце народження Леніна) та Астрахань на півночі.

Всіх мешканців СССР перестерігають, щоб не їли сирої ярини і не пили непевареної води. Членам чужинецьких амбасад у Москві пораджено мити всю ярину у воді із розчином дезинфекційного засобу. Всі ринки, де продавано ярину з центральних азійських республік, тепер закриті. Припускають, що холера дісталася до европейської СССР з яриною, яку до Москви та інших промислових осередків спроваджують з азійських республік.

Советська влада в своїх перестеpогах не згадує холери, лише дезинтерію, але фахівці кажуть, що дезинтерія є лише одним із проявів холери, яка проявляється ще вомітуванням, болями шлунку і деколи гарячкою.

ССР не забороняє в'їзду до СССР закордонним туристам, але вимагає, щоб туристи були защеплені проти холери, а в СССР їли лише варену страву та пили напитки з пляшок.

Советська влада не проголосила, скільки людей хворіє холерою чи пак дезинтерією. В Астрахані, де живе понад 400,000 осіб введено протиепідемічні засоби.

Нова податкова система в 1972 р.

Канадський міністер фінансів Е. Бенсон заявив, що нова податкова система в Канаді увійде в життя в 1972 р. Багато протестів проти плянованої зміни податкової системи і немало нових проєктів треба буде розглянути та цзяти до уваги, поки уряд зможе подати її парляментові до затвердження.

На це потрібні, певно, добрі два роки часу, сказав Бенсон.

Коротки вістки

* Канадська кордонна сторожа вимагає від молодих американців, що відвідують Канаду як туристи, 500.00 дол. кавції, як запоруки за те, що вони, певно, вернуться до ЗДА.

* **Федеральний уряд** продав 551 військове вантажне авто, що коштували по 7,200.00 дол., по 620.00 дол. Держава втратила на цьому 3,600,000 дол. Торгівець, що купив автомобілі від держави, продає їх тепер по 2,700.00 — 3,000.00 дол.

* **У червні** в Канаді було 1,896 лісових пожеж на просторі 895,000 акрів. До кінця червня було всіх пожеж 3,609, що спалили 923,000 акрів лісу.

* **Уряд провінції** Саскачеван старається розбудувати промисловість у провінції, що буде коштувати 126,500,000 дол. Першим кроком буде будова фабрики деревної перерібки в Медов Лейку, що коштуватиме 6 і пів мільйона долярів.

* **До кінця липня** Британська Колюмбія заплатила за гашення пожеж чотири й пів мільйона долярів, на мільйон й чверть більше, як за все літо минулого року. До кінця липня було в Британській Колюмбії 278 лісових пожеж.

* **СССР випустив** у міжплянетні простори чергову ракету без залоги «Космос-354». Американські фахівці припускають, що СССР випробував далекосяглу ракетну бомбу з кількома атомовими головками, що має летіти дуже високо понад землею до своєї цілі.

* **У СССР** за шість місяців цього року вироблено 163,000 пасажирських автомобілів. У 1961 р. за цілий рік вироблено менше, як цього року за шість місяців.

* **16-річного сина** кол. сенатора Р. Кеннеді, що його застрілили, та 16-річного сина сестри Кеннеді Шрайвера, що був американським амбасадором у Франції, арештувала американська поліція за вживання наркотика маріхуани. Суддя відклав судову розправу до 1 вересня. Якщо обидва будуть добре поводитися, справа буде припинена.

* **Гураган «Сілія»**, що був в американському стейті Тексасі, вчинив шкоду на 300 мільйонів долярів. Наслідком гурагану згинуло 32 особи, з того 13 в Тексас. Велика дощева буря - торнадо вбила в Франції 9 осіб, а 29 поранила. 11 осіб годі віднайти.

* **Висока температура** бл. 99 ступнів і дими з фабрик та автомобілів спричинили захворіння багатьох людей у столиці Японії Токіо, з яких 650 мусіли шукати допомоги в шпиталі.

* **Цього року** кінчається п'ятирічна американсько-еспанська умова про вдержування американських військових баз в Еспанії. Американське міністерство закордонних справ проголосило, що умова буде продовжена на дальших п'ять років.

* **Понад 15 мільйонів** мехіканців управляє каву на 854,000 акрів. Річно мехіканці збирають 174,000 тонн кави.

* **В Індії** уряд арештував 2,600 комуністів, які плянували захопити силою землі багатих землевласників та держави.

* **В 25-ту річницю** скинення атомової бомби на японське місто Нагасакі, в тому місті в 11.02 год. ранку, коли впала бомба, дзвонили в усі дзвони, а 15,000 людей молилося, щоб ніхто не вживав більше атомової бомби. 350 комунофільських студентів демонстрували проти ЗДА.

* **Чехословацький інженер** з двома синами примусив чехословацький літак летіти до Австрії, де він попросив політичного азилю. 28 інших пасажирів повернулося назад до ЧССР.

* **В Перу** розбився літак із 99 особами. Між ними було 49 американських туристів-студентів, що верталися з прогульки до давніх осель прамешканців — Перу-інків.

* **В Еспанії** підміський поїзд із прогульковцями, що верталися з моря до міста, наїхав на другий поїзд, що їхав по тих прогульковців. В зударі згинуло 33 особи, а 136 було поранених. Причиною катастрофи був зле наставлений сигнал.

Бомба в брит. парляменті

У днях 14-16 вересня в Оттаві відбудеться чергова, п'ята конференція провінційних прем'єрів з федеральним прем'єром П. Трюдо. Протягом двох перших днів прем'єри будуть обговорювати конституційні проблеми, а третього — справи, що стосуються відношення між провінціями та федеральним урядом, зокрема справи податкової реформи, до якої провінційні прем'єри мають багато застережень.

На конференції не зможе бути ніхто, крім прем'єрів та їх дорадників. Пресових репортерів туди не пустять.

Конфер. прем'єрів у вересні

Ірляндський скрайній націоналіст кинув газову бомбу в залю засідань англійського парляменту. 69-річного парляментарного спікера д-р Г. Кінга вкрив дим від бомби. Три особи, поранені вибухом бомби, мусіли піти до шпиталю. Засідання парляменту перервано.

Теперішня бомба була більшим немилим випадком від часу атентату на прем'єра С. Персівала, якого вбито в парляменті 1812 р.

КАНАДСЬКІ КЛОПОТИ З СОВЄТСЬКИМИ СУДНАМИ

Вже кілька разів советські рибальські судна, що ловлять рибу на Тихому океані поблизу західного узбережжя Канади, зачепили канадські рибальські судна і пошкодили їх. Недавно невелике канадське (40 стіп довжини) судно було пошкоджене великим, 300 стіп довгим, советським судном, що наїхало на канадське судно 40 миль від канадського узбережжя.

Направа канадського судна коштувала 3,500 дол., а власник судна каже, що втратив поверх 4,000.00 дол. через те, що судно було пошкоджене і він не міг ловити риби. Це, не знати вже котре з черги, пошкодження канадського рибальського судна советським судном викликало велике обурення серед рибалок ванкуверського узбережжя, які заповіли, що будуть стріляти до залоги советських суден, які пливуть неуважно.

Федеральний уряд перестеріг канадських рибалок, щоб не важилися вживати якотонебудь насильства у відношенні до советських рибалок, бо це може довести до немилих непорозумінь.

ЗАЯВА З ОТТАВИ

В імені федерального уряду міністер закордонних справ М. Шарп та міністер риболовлі Джек Дейвіс відвідали советського амбасадора в Оттаві Б. Мірошниченка і подали йому протест. Міністер Дейвіс завважив, що дивно виглядає, коли советські судна, які мають радар, постійно наїздять на невеликі канадські рибальські судна. Мірошниченко обіцяв довести справу до відома відповідних советських чинників. У міжчасі федеральний уряд заявив, що для охорони канадських рибальських суден вишле на ванкуверське узбережжя військові патрульні судна та літаки, які будуть кружляти в тих околицях, де є канадські рибальські судна.

Канадські репортери об'їхали літаком кілька місць на Тихому океані, де советські судна ловлять рибу, і ствердили, що советські рибалки виловлюють з Тихого океану велику кількість риби, яку на однім судні відразу переробляють та опаковують. Всі судна були поза 12-милевим кордоном від берега.

«СЕРГЕЙ ЄСЕНІН»

Ще не закінчилася справа пошкодження невеликого рибальського судна, як минулої неділі великий 14,700-тонновий советський вантажний корабель «Сергей Єсенін» наїхав на провінційний пором «Квін Вікторія», що перевозить подорожніх та автомобілі між Вікторією і Ванкувером. Від зудару пором був важко пошкоджений і принайменше три особи згинули. Покищо не встановлено, скільки осіб згинуло, бо на поромі не було списка пасажирів. Із 20 пошкоджених автомобілів, що були на поромі, 10 зовсім не до направи.

Провінційний уряд Британської Колюмбії заарештував корабель, аж до устійнення вини командування корабля та визначення шкоди. Справа комплікується тим, що на кораблі був канадський провідник-пільот, який мав перепровадити корабель через вузький просмик біля Ванкуверського узбережжя, де корабель зударився з поромом. Але команда корабля була в руках советського капітана.

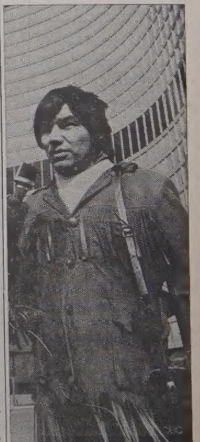

Цей молодий індіянин із племени оджибей подорожує по всій Канаді, збираючи матеріяли для радіопрограми Сі-Бі-Сі. На світлині — Джонні Єсно (так він зветься) біля будинку торонтської міської управи.
Фото: Сі-Бі-Сі

СВІДЧИТЬ ОЧЕВИДЕЦЬ ІВАН КОЛЯСКА

ЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ І БЮРОКРАТІЯ,

або диктатура бездушних апаратників

Т. Г. ЛИТВЯК

Стаття третя

I

Головною зброєю режиму, що уможливлює призначення москалів на головні посади в Україні та в інших „республіках", є централізація влади та вирішальних впливів у Москві. Це почалося від з'їзду московських, українських, білоруських і закавказьких комуністичних делегатів, що відбувся у грудні 1922 року в Москві. З'їзд проголосив національну рівність усіх складових частин багатонаціональної імперії. Проте стратегічно важливі ділянки, такі, як закордонні справи, армія і фльота, зовнішня торгівля, фінанси і зв'язки (шляхи сполучення, пошта, телефонна і телеграфна служби, преса тощо), а передусім, добавимо від себе, кривавий ЧК, пізніше ОГПУ, НКВД, МВД і теперішній КГБ, були залишені в юрисдикції Москви.

Ленін, дальше оповідає Коляска, через хворобу не був присутній на цьому лиховісному з'їзді, а, довідавшись про його рішення, гостро виступив проти централізації влади в Москві під ярликом ніби наднаціонального уряду і вимагав збільшення прав національних республік. Усе ж таки централізація влади почала ще більше зростати навіть перед його смертю у 1924 році.

Сталін через поступове знищення опозиції почав зосереджувати у своїх руках контролю як над партією, так і над урядом. У кінці 20-их років його влада була абсолютна, і національні республіки перетворились в адміністративні одиниці велетенської імперії. Москва не тільки призначала урядовців цих адміністративних одиниць, але вони в загальному не були навіть націоналами їм підвладних «республік».

Таким чином секретарі ЦК КП(б)У — П'ятаков, Квірінґ, Ґопнер, Косіор, Каґанович і Хрущов — були чужинці, за винятком Мануїльського, що був на цій посаді в 1921 році.

Первісний склад членів комуністичної партії, так, званої старої гвардії, складався з відданих, ідейних революціонерів. Після смерти Леніна вони були відсунені від керівних посад арештами, засланнями, чистками та стратами. Сталін оточив себе юрбою покірних лакеїв. Партія стала знаряддям у руках владолюбного диктатора. Членство в партії не вимагало більше особистих жертв, зате приносило великі привілеї.

Щоб вибитися нагору, кожний мусів довести свою відданість тим, що стояли над ним. Плазування, дволичність та доносництво стали єдиним певним шляхом до успіху. Багато з теперішніх високих апаратників почали свою кар'єру з доносів. Ходили чутки, що сам Хрущов доносить на товаришів-студентів та викладачів Московської індустріяльної академії.

Ів. Коляска дізнався, що буковинський поет Дмитро Загул, автор популярної пісні „Греми, греми, могутня пісне", яка співалася по всій Україні та усіма хорами українських комуністичних кіл Канади, був арештований і загинув через донос одного, тепер шанованого, професора університету в Чернівцях.

Ця доносницька система була так удосконалена, що один приятель був змушений доносити на другого зі страху за свою власну долю, бо той міг бути сексотом (секретний сотруднік) таємної поліції. Якщо б він не доніс, то він сам підпадав під загрозу бути арештованим за невиявлення „ворога народу".

Коли в травні 1967 року начальник КГБ СССР Семичасний був, безперечно з волі Москви, призначений заступником голови ради міністрів України, то відповідний газетний заголовок до цієї події, саркастично зауважує Коляска, міг би бути: «Керівник державної поліції стає керівником поліційної держави». Цей порядок призначень з Москви сягає рівня адміністративних районів національних „республік". (Адміністративно Україна поділена на майже 30 областей. Кожна область може мати таку ж, або більшу кількість районів. Отже, Україна поділена на, скажімо, 1,000 районів, і всі вони обсаджені сатрапами з Москви — тгл).

Засяг централізації влади став ще більш ясним Ів. Колясці, коли в його присутності одному прохачеві на посаду викладача вищих партійних курсів при ЦК КПУ сказали, що його призначення тепер залежало лише від затвердження в Москві.

Прямим наслідком цієї централізованої «демократії» є те, що все урядництво відповідає не перед народом, а перед більшими від себе партійними босами. З цієї причини виросла драбина обмеженої, покірної, нездібної бюрократії, без живої уяви: кожний деспотично всевладний у своєму відділі; відповідальний лише перед своїми зверхниками; погірдливий до підлеглих і байдужий до їх потреб. Для ініціятивних і незалежних людей у такому середовищі немає місця, бо вони є потенційного загрозою неефективному апаратові влади.

II

Чи не пригадується вам, шановний читачу, трагікомічна картина царя Миколи I та його череватих держиморд, таких самих, яких бачив Ів. Коляска в Києві, що її більше століття тому намалював український геній-кріпак у своїй неперевершеній поемі-комедії «Сон»?

Ось вона: «Дивлюсь, цар підходить/ До найстаршого... та в пику/ Його як затопить!/ Облизався неборака;/ Та меншого в пузо —/ Аж зачуло!.. а той собі/ Ще меншого туза/ Межи плечі; той-меншого,/ А менший - малого,/ А той - дрібних, а дрібнота/ Уже за порогом/ Як кинеться по улицях/ Та й давай місити/ Недобитків православних,/ А ті голосити;/ Та верещать; та як ревнуть:/ «Гуля наш батюшка, гуля!/ Ура!.. ура!.. ура! а, а, а...»

А тепер скажіть, хто у кого перейняв таку централізовану «демократію»: чи Микола I — у тов. Леоніда Ілліча I, чи Леонід I, званий товаришем Брежнєвим, у Миколи I?

Вони обидва слали своїх вояків «усмірять» Европу. Цар гасив полум'я від Французької революції, боячись за свого кріпатцько-рабську імперію. А Леонід I відважно напав на малюсіньку Чехо-Словаччину, де щойно почав рости зародок комунізму з людським обличчям. Причина була та сама.

Такий то прогрес принесла партія Леніна одній шостій частині світу за більше як півстоліття своєї абсолютної влади.

Організація та послідовне переведення в життя небувалого тотального терору та першого в світі масового штучного голоду в Україні в 1933 р., що за підрахунками відомого публіциста-дослідника з Харкова, покійного Дмитра Федоровича Солов'я в його монументальній праці «Голгота України», виносив 7.5 - 8 мільйонів жертв (згаданий нами у попередньому розділі Василь Федотович Лобко наводить ще більшу кількість: 10 мільйонів), вимагала саме такого поєднання крайньої централізації та бездушної бюрократії — обоє насичені безвідповідальними, покірними кар'єристами — справжніми ворогами народу.

III

Ів. Коляска багато разів сам був свідком повної байдужости і зневаги апаратників до людей меншої ранги. Ось у студентській їдальні, де всі нібито мали ставати в чергу, щоб купити собі хліба, ковбаси, сиру чи чогось подібного, які завжди приходили в недостатній кількості, три урядовці меншого ступня підходять прямо до буфету і ніхто не протестує.

У санаторії „Днєпр" у Криму сталася на очах автора така подія в залі театру перед виступом циганської трупи з Москви. Якийсь чоловік відкрив, що на його нумерованому місці розсілася якась дама і не хоче поступитись. На допомогу прибігає впорядник, щоб попросити нахабу звільнити захоплене нею місце, але, довідавшись, хто вона, швидко міняє тон і знаходить потерпілому інше місце.

Співчуття до болів і потреб народу, коли його рідко виявляють навіть найбільші апаратники, негайно карається. Коли в 1963 році тодішній голова ради міністрів УССУ, тобто прем'єр «суверенної» України, В. Щербицький запротестував проти надто високої квоти примусової хлібоздачі, його негайно звільнили з посади.

Навіть нижча партійна «шляхта» втішається багатьма привілеями, недоступними для рядової людности. Вона має: перший вибір до загально бажаних «будинків відпочинку»; доступ до спеціяльних лікарень та санаторій на випадок хвороби; можливість купувати закордонні вироби, такі, як вовняні светри чи терилінові сорочки; в харчових крамницях її потреби задовольняються перед тим, як продукти поступають на продаж для загального споживача, якщо щось лишиться; її діти мають перший вибір у яслах та дитячих садках.

Над цим нижчим ешеленом апаратників стоїть високопоставлена каста верховних бюрократів, деспотична влада та привілеї якої рідко перевершувались якоюсь іншою правлячою кастою в історії людства. Якщо навіть нижча верства апаратників поводиться владно, то зухвальство вищої кліки не знає меж. Вони мають спеціяльні готелі, санаторії, мешкальні бльоки, закриті для публіки крамниці з поліцією на дверях, спеціяльні ждальні на залізничних станціях.

Ів. Коляска, приглянувшись до цього «першого в історії безклясового суспільства», скоро розвинув антипатію до них розжирілих людських трутнів. У той час, коли вони об'їдались, населення часто не могло дістати не тільки сметани чи масла, але навіть молока в крамницях Києва.

Щоб виправдати свою абсолютну владу, правляча кліка прославляє Леніна не як людину, а наче бога, і вдає, що вона неухильно йде ленінським шляхом.

Головною опорою совєтського клясового суспільства, на думку автора „Двох років у совєтській Україні", є такі три групи:

(1) високопривілейована бюрократія найвищих партійних апаратників;

(2) відносно мала група нової совєтської аристократії (адміністративна, технічна, наукова та культурна еліти — тгл);

(3) вищі старшини армії.

За їх спиною день і ніч чатує всюдисущий КГБ, що має досьє на кожного громадянина, щоб репресувати всякого, хто осмілиться незалежно мислити чи, боронь Боже, критикувати політику і практику володарів совєтської імперії.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ

Стаття друга

1

Який був стан залежности нашої Церкви від Східної конґреґації і як дійшло до теперішнього становища?

Конґреґація Східних Церков (раніш звалася конґреґацією Східної Церкви) була утворена 1917 року. До того часу справами Руської (Української) Церкви керувала конґреґація для поширення віри. Одна і друга конґреґація є відділом Римської курії (церковної адміністрації). На протязі останніх ста років конґреґація поширила свої компетенції. Вона мала рішальне слово в призначуванні єпископів, творенні нових церковних одиниць, а останньо навіть і в обрядових справах. Наші єпископи зачасто і в різних справах зверталися до конґреґації і тим самим передавали їй ширші компетенції.

Поряд з цим, майже до нулі зведено права всього нашого єпископату як синодальної одиниці, навіть у рямках Галицької митрополії. З початком 1930-тих років передано конґреґації навіть право видавати богослужбові книги, коли наші владики не могли погодитися, в якому дусі — традиційно східному чи більш західному — вони мають появитися.

До недавнього часу наші владики не мали спільного представницького й рішального органу. Кожен залежав прямо від конґреґації і її слухав, а не свого, хоч би титулярного зверхника, львівського архиєпископа.

З розбудовою нових одиниць — єпархій та екзархій — грозило нашій Церкві в діяспорі відчуження. Єпископства могли стати або й ставали «удільними князівствами». Деякі владики були свідомі цієї небезпеки, і вже з кінця 1950-их рр. скликувалися єпископські конференції і спільні наради. Але це були лише консультативні зустрічі (Лондон, Мюнхен, Вінніпеґ, Рим). Все ж це був важливий крок у напрямі привернення нашої помісности.

Уід час сесій Другого Ватиканського Вселенського Собору також відбувалися такі конференції, але, починаючи з осени 1963 року, вже під головуванням звільненого з ув'язнення ісповідника віри, Львівського архиєпископа і митрополита Йосифа Сліпого.

З хвилиною, коли Святий Апостольський Престіл вияснив непевність (сумнів) щодо характеру і статусу львівського архиєпископа, стверджуючи, що його слід уважати верховним архиєпископом і що до нього стосуються права, визначені в апостольському листі «Клєрі санктітаті» з 1957 р., почався новий період у житті нашої Церкви. Соборний декрет про Східні Церкви дальше поширив помісні права, зокрема стверджуючи: «Те, що сказано про патріярхів, стосується, за приписами права, і верховних архиєпископів, що стоять на чолі якоїсь поодинокої Церкви або обряду» (стаття 10).

Блаженніший Йосиф, опираючися на цей новий правний стан, а також на волю нашого єпископату, оголосив 22 грудня 1964 р., що з днем 7 квітня 1964 р. декрет про Східні Церкви входить у життя.

В дусі цього проголошення відбувалася і чергова нарада (конференція) українських католицьких єпископів восени 1965 р. в Римі, яка вже і формально оголосила себе синодом.

Ось істотна позиція цього синоду, зайнята у спільному пастирському посланні з 13 грудня 1965 року: «Одною з таких помісних Церков є саме наша Українська Церква, що є живою й органічною частиною усієї Вселенської Церкви, зі своїм власним візантійсько-українським обрядом, собі питомим правопорядком, та своєю рідною духовною й богословською спадщиною. Силою тієї врочистої постанови Собору, ніхто не має права нарушувати цього цінного скарбу усієї Христової Церкви, — а ми українці, що зродились і зросли в цій формі християнства, повинні якнайстаранніше його зберігати й розвивати. Тому форма колегіяльного правління, приписана цим Собором, що її мають придержуватись наші українські владики, є формою патріяршого устрою Сходу, під проводом верховного архиєпископа Української Католицької Церкви, потвердженого Апостольським Престолом 23 грудня 1963 року».

2

Як миряни сприйняли ці акти верховного архиєпископа та єпископату?

Українські католицькі ми-

(закінчення на 3 стор.)

КОЖНИЙ ДАТОК на

Шевченківську Фундацію

допомагає зберегти в Канаді

українську культуру

SHEVCHENKO FOUNDATION
456 Main St., Winnipeg 2, Man.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (18)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Гетьман змовляється зі шведами й поляками, значиться, гадає пірвати з царем. Того здавна бажали собі старшини і народ, того й Орлик хотів. Нарікали на гетьмана, що легковажить загальне бажання. А тепер, коли виявилося, що ні, — Орлик зжахнувся. Могутня стать Петра виринула перед ним у повний ріст. Цар-звір, цар-антихрист!

Пригадалися жахливі кари стрільців. 772 людей замучених у найлютіший спосіб. Колесували, четвертували, саджали на палі, варили і жарили. Цар сам стинав, засукавши руками по лікті, цілий у крові. І вельмож своїх заставляв те саме робити. Такого знущання історія не тямить.

І пригадав собі Орлик ті шибениці незчисленні, котрими приоздоблено Москву, ті костри, що день і ніч горіли, наповнюючи повітря нестерпним для культурного чоловіка смородом вільно жареного людського м'яса, пригадав собі ті тратви з понасилюваними на палі козаками, що плили долі рік, пригадав собі неподібне до правди усмирювання бунту в Астрахані, в Красному і Чорному Ярі, згадав Ромодановського і — мороз пішов йому по спині.

Це робив Петро в Росії, котру він все таки любив, а як же тоді лютував би він на Україні, котрої ненавидить?

Орликові почорніло в очах.

Гетьман крізь пальці дивився на нього: настрашився козак. Голова то мудра, та відваги мало, мало завзяття. Що ж тепер робити? Довше скривати годі, Орлик прочитав лист і довідався правди, треба признатися. Але як?

Гетьман бився з думками. Нараз став дзвонити годинник. Один, два, три... дванадцять!

Гетьман рукою очі протер, ніби зі сну збудився.

— Північ, — година духів.

— Дванадцята вночі, — додав Орлик.

— Ніколи перед північчю не сплю, — говорив Мазепа, — а все ж таки, як дванадцятий удар почую, робиться на душі моторошно. Здається, що ось-ось відчиняться двері і появиться Виговський, Дорошенко, Самійлович, Многогрішний, Сомко і всі вони, їм же ність числа. Появляться і стануть дорікати мені, стануть плювати на мою сиву голову, що я забув про їх муки та кривди, забув про сором України.

Орлик вдивився в цей образ, котрий йому гетьман так несподівано поставив перед його очі і про Петра забув.

— Що ти зробив? — спитають мене тіні замучених предків. — Що ти зробив, щоб помстити нас, щоб визволити народ? Матір твою, Україну, колесують, а ти орден св. Андрея почепив на шию і спокійно глядиш на її муки!...

— Уважай, Пилипе, — звернувся нараз до Орлика гетьман, — уважай, щоб і тобі так колись у північну годину не явився дух гетьмана Мазепи.

Орликові зробилося моторошно. Він був перетомлений і прибитий.

Гетьман завважив це і казав йому сідати.

Знову мовчанка. Осінній дощ лупотів по кришах, стогнали дерева в саді, десь далеко внизу шумів, ніби сердився Дніпро.

— Збентежився, як бачу, Пилипе.

—Моторошно мені, — страшно.

— З перевтоми. А спочивати нема як. Чекає нас велика робота і відповідальна.

— Роботи я не боюся.

— Тільки відповідальности — правда? А що ж я тоді маю казати?

— Дивуюся, як ваша ясновельможність не вгнуться під отсим тягарем.

— Хтось його двигати мусить... Двигни цей камінь, двигни! — тямиш, що казав тоді степовий дід? Дванадцята виб'є година, він на лаву покладе свого сина, за державу, за Петрову державу. А ми?.. Настрашився ти дванадцятої години.

Орлик сумно всміхнувся. — Не скриваюся, милосте ваша, страшно мені. Тут Петро, а там криваві тіні предків.

— Кого ж ти більше боїшся? — Живих, чи мертвих?

— Живі страшні для тіла, а вмерлі для духа — відповів Орлик.

—Так воно, так. Боюся, щоб мій дух колись не тривожив людей.

Орлик не знав що на це відповісти. Перед ним віч-до-віч стояли живий Петро і вмерлий Мазепа... Вибирай!

Свічка догорювала й зачинала коптіти.

— Віднеси її до моєї спальні, там загасиш і принесеш другу, — біля ліжка на столику стоїть. Не можу стерпіти смороду догоряючої свічки... бачив я раз у Москві, як догорював чоловік.

Орлик виконав приказ. За хвилину вертав зі спальні з новою свічкою у срібному ліхтарі. Поставив її на стіл і став, як звичайно, коли гетьманові звіти здавав.

— Що нового? — спитав Мазепа, ніби забуваючи про лист.

— На Дону неспокійно.

— Як 1705 року, в Астрахані, коли там убито Ржевського і заведено козацький устрій.

— Мабуть, чи не гірше. До Булавина багато вже станиць пристало над північним Донцем, понад Хопром і Медведівкою. Навіть у Тамбівській губернії бунтуються селяни, мордують панів і заводять козацький устрій.

— То не добре, — сказав гетьман, стягнувши густі брови.

— Чому, милосте ваша?

— Бо не в пору. Заскоро вибухають ті бунти. Ще не час. Погибне багато народу і який з того хосен? Дивися, і я теж мушу військо своє проти Булавина слати, хоч воно мені не на руку. Мушу, а то вороги сказали б цареві, що Мазепа з Булавином тримає. Цар ще сильний, він погасить пожежу... А в нас?

— І в нас не краще. Багато посполитих до Булавина втікає, особливо з Полтавщини. От недавно і Чуйкевич казав, що бачив.

— Чуйкевич? А що ж він?

— Щасливий. Мабуть, гарно з дружиною живе.

— Хай їм Бог помагає, — сказав зітхаючи Мазепа — Може, аж тепер Любов Хведорівна заспокоїться.

— Дав би то Бог!

— Бог, Бог! Вона чорта слухає, не Бога! — і гетьман увірвав розмову.

Орлик зрозумів, що вона йому немила.

Хотів іти, але гетьман затримав його.

— Стривай ще! А що ж нам з отсим листом робити, як ти гадаєш?

— Ваша ясновельможність самі зволять зміркувати, що тут робити треба.

— А що ти робив би?

Орлик замнявся.

— Говори по щирості!

— Я відіслав би ті листи цареві, щоб таким чином довести свою непорушну вірність.

Гетьман ніби сумно, а ніби з докором подивився на свого генерального писаря. Орликові зробилося ніяково. — Це я так зробив би, маючи на гадці не царя, а вашу милість, коли б лист був проти милости вашої і на вашу шкоду.

На устах гетьмана вибіг глумливий усміх, але зараз і сховався під вусом. — Прочитай мені ще раз лист від княгині Дольської, — сказав.

Орлик вволив його волю.

Княгиня писала, що тринітарій, з яким гетьман бачився у її дворі, вертаючи з Жовкви, був у Саксонії, переговорював з королем Станіславом і привіз від нього лист, який вона гетьманові разом зі своїм нинішнім листом посилає. Крім того, король передав проект нової умови з Україною, котрий вона видасть гетьмановому довіреному післанцеві, якщо він від гетьмана прибуде. Та ще просив король Станіслав, щоб гетьман починав діло, поки шведи підійдуть до границь України. Це конче потрібне.

Гетьман слухав уважно. Деякі речення казав собі перечитати вдруге, ніби лист вивчував напам'ять.

От чого жадає від мене моя кума, княгиня Дольська! Дрібниця, тільки зажмури очі й лети стрімголов у пропасть. Для такої гарної жінки, ти повинен це зробити. Відколи Єва Адама спокусила, жінка і спокуса — одно. Та не збився ще з глуздів Мазепа... Спали цей лист, Пилипе.

Орлик взяв лист княгині, пішов до коминка і спалив його. Тільки трохи сірого попелу осталось.

— Спасибі! — сказав гетьман і задумався. В руках обертав лист від Станіслава.

— З розумом борюся, — почав, — чи посилати цей лист цареві, чи ні. Вранці порадимося, а тепер іди в свою кватирю і молися Богу, да „якоже хощеть, устроїть вещ". Може твоя молитва догідніша ніж моя. Ти живеш по-християнськи. Але Бог знає, що як би я не рішився, не для власної користи рішуся, а для вас усіх, для жінок і дітей ваших. Що заприсяг колись, при тім і нині стою. Доброї ночі тобі.

Простягаючи на прощання руку привітно всміхнувся. — Година духів минула, спи спокійно. Ще живий гетьман Мазепа!

* * *

Як п'яний переходив Орлик гетьманські покої. Перед останніми дверми щось чорне висунулося з кута.

— Пішов геть! — гукнув Орлик на гетьманського карла. — Снується то, як тінь, і людей лякає!.. Підслухував?

Карлик відскочив від нього.

— Честь не все ходить з ростом у парі. — Пан генеральний писар не подумав, що в малого чоловіка може бути велика честь, і навпаки. Ніколи я не хитався у собі, чи маю панові моєму вірно служити, чи ні.

— Служба службі не рівна.

— А слуга слузі. Один служить, як пан, а другий панує, як слуга. Не в службі річ, а в характері. Можна служити і бути паном, а можна не мати ніякої служби і бути слугою; що кому пан Біг дав.

—Чого ж ти хочеш від мене?

— Хотів спитати, чи здоровий пан гетьман.

— Піди й подивися.

— Нині ні. Ви ж казали, що я тінь. Тінь мусить мати світло, а нині світла нема, — темрява. Підіжду до завтрішньої днини. Мені ще час, але декому спішно. Низько кланяюся генеральному писареві і бажаю йому спокійної ночі, доброї ночі, тихої ночі! О ревуар!

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ

(закінчення з 2 стор.)

ряни від самого початку, коли взагалі виникла можливість актуалізувати справу помісности й патріярхії, поставилися до цього якнайприхильніше. Вістка про те, що верховний архиєпископ підніс справу патріярхії у своєму виступі на Вселенському Соборі в 1963 році, облетіла всю нашу пресу. Вона дала стимул до самоорганізації мирян за патріярхію. Постали окремі товариства (Комітет за патріярхат УКЦеркви, згодом Товариство за патріярший устрій, Комітети оборони традицій, обряду і мови УКЦеркви, публікації тощо). Не лише церковна, але й суспільна преса включилася в цю дію.

Відбулася масова акція збирання підписів до Святішого Отця і вже в першій стадії зібрано понад 40 тисяч індивідуальних підписів в Америці. Свої петиції й меморіяли висилали також окремі установи й організації. Рух за патріярхію охопив увесь загал, і він ще посилювався в міру того, як виникали нові труднощі.

Не зважаючи на те, що на доручення Східної конґреґації наші владики в Америці були приневолені відмежуватися від дії, вона не припинялася. Справа української католицької патріярхії була піднесена на форумі головних крайових централь, а потім на Світовому конґресі вільних українців у 1967 р. Хоч деякі чинники намагалися вплинути на українську спільноту, щоб вона припинила акцію, все це було намарне.

Рух за патріярхію і новий синод єпископів зміцнився в 1969 році напередодні посвячення храму Святої Софії, збудованого верховним архиєпископом у Римі. Знову відбувалися збори, доповіді, віча та приймалися стосовні резолюції. Хоч на листи до Східної конґреґації та державного секретаріяту Ватикану не було відповіді, але їх потік з українських осередків не припинявся. В 1969 р. миряни і церковні організації багатьох єпархій прохали владик відбути свій синод, не зважаючи на опір Східної конґреґації.

І, врешті, довго очікуваний і відкладаний, але тепер уже офіційний синод відбувся. Його заповів Блаженніший первоієрарх з нагоди посвячення храму Святої Софії на 29 вересня 1969 р.

3

Чим важливий останній архиєпископський синод Української Католицької Церкви, що відбувся в Римі від 29 вересня до 4 жовтня 1969 року?

Важливий він тим, що це вперше формально його скликано як синод; далі, що названо його канонічно архиєпископським синодом, бо є це співправляче тіло нашої Церкви разом із верховним архиєпископом, її первоієрархом; по-третє, що цей синод назвав себе четвертим, чим визнано тяглість попередніх трьох єпископських конференцій, що відбувалися під головуванням верховного архиєпископа.

Значить, наша Церква перейшла вже раніше на синодальну форму правління і на патріярший устрій. На останньому синоді це повторно стверджено і ясніше зафіксовано, щоб не було ніякого сумніву.

Видатне значення синоду стверджене в посланні владик: „Цей синод цінний передусім тим, що він відбувся під знаком і в дусі органічної одности нашої Української Католицької Церкви в Україні й поза її межами, як одної з помісних Церков цілої Вселенської Церкви. Це перший раз в історії нашої Церкви наші владики з України й усіх інших країн нашого поселення, прислухаючися до голосу нашого духовенства, чернечих згромаджень і мирян, старалися створити й оформити конституцію патріяршого устрою Української Католицької Церкви".

Синод одности Української помісної Католицької Церкви є подією, що її дехто порівнює до світлої дати хрищення Руси-України. Є це, на всякий випадок, не менш важлива подія, як Берестейський синод, що провів унію (з'єднання) нашої Помісної Церкви зі Святим Апостольським Престолом. Тоді наші владики прийняли єдність в імені самоуправної помісної Церкви, і це рішення зроблено таки на синоді. Але через поступки їх наступників та й волею чужих володарів над українським народом, як і постійною централізацією римського правління, мало що залишилося з тієї нашої помісности.

Тепер, року Божого 1969 відбувся новий синод українських єпископів, найчисленніший в історії нашої Церкви, і він постановив привернути права помісности та утворити патріярший устрій у повній єдності з всією Вселенською Церквою та під учительським проводом з часів Берестейської унії.

В цьому й полягає велике історичне значення останнього, четвертого архиєпископського синоду.

4

Як на це зареаґувала Східна Конґреґація?

Конґреґація Східних Церков від початку була негативно наставлена до руху за патріярхію і помісність УКЦеркви. Вбачаючи в особі Блаженнішого Иосифа духовного провідника і надхненника цих прагнень Божого люду, речники конґреґації перешкоджали йому виконувати функції первоієрарха Церкви. Вони давали доручення владикам та підлеглим чернечим чинам гальмувати дію патріяршого руху, стояти осторонь цього великого змагання, а навіть відраджувати в участі своїм вірним. Їм також заборонено брати участь на синоді, що його верховний архиєпископ мав на меті скликати в 1966-69 роках. Наміром політики Східної конґреґації було ізолювати Блаженнішого від єпископату, священиків і вірних.

Та це не вдалося. За спорадичними виломами декого із духівництва, головно монашого, Українська Церква в особі її владик, священиків і мирян твердо постояла за свої справедливі домагання і за свого первоієрарха. Все це виявилося яскраво під час першої візитації Блаженнішим заокеанських церковних одиниць.

Не без труднощів відбувалося і відкриття та функціонування Українського католицького університету, спорудження храму святої Софії, а зокрема його посвячення. Та все таки на інтервенції у Святішого Отця Павла VI верховний архиєпископ досягнув усього того, що ми маємо в Римі, й одержав дозвіл на свою візитацію за океаном, включно з участю Святішого Отця в римських торжествах у вересні 1969 року. Тоді також повідомлено про скликання синоду, про що Вселенський Архиєрей знав.

Наш впевнені змагання до цілі насторожили ще більше противників помісности. Не без інтриг зовні (відома візита московського митрополита Нікодима) кола Східної конґреґації й секретаріяту за християнську єдність повели далі тиск на наших єпископів та таємно снували різні дії проти верховного архиєпископа. Поїздка кард. Фюрстенберґа по Америці і його участь у різних врочистостях мала на меті підорвати авторитет нашої власної церковної влади, підтвердженої синодом. Його ж таки заяви, що архиєпископський синод не має правних підстав та що він не мав права приймати ніякі законодатні чи виборчі рішення, що це був звичайний собі «мітинґ» єпископів, спрямовані в той самий бік. По тій лінії пішли також листи й нові інструкції від Східної конґреґації.

Ця політика Східної конґрегації дивує й обурює український загал. Замість того, щоб визначити комісію, яка б узгіднила з синодом наших Владик перебрання юрисдикції та майбутні нові взаємини, замість духа співпраці й шляхетности з боку колишнього адміністратора нашою Церквою, ми, властиво, є свідками нового конфлікту, а то й ферменту. Не українська сторона є його ініціятором.

На жаль, конфлікт поглиблюється і Східна конґреґація повинна піти на поступки, хоч як важко це урядовцям цієї установи. Ми запитуємо: хто саботує постанови Вселенського Собору, хто підриває статус східних помісних Церков, а тим самим й ідею поєднання Сходу і Заходу? Наш приклад пильно обсервують інші східні, незацікавлені у нашому конфлікті православні Церкви, як також деякі протестантські. Якщо вони ствердять, що такою є практика куріяльної адміністрцаії, що при акті з'єднання багато обіцяється й ґарантується, а з часом про все це забувається, то перспективи церковного об'єднання невеликі.

Ми уважаємо, що теперішній провід Східної конґреґації, як також деякі впливові особи в інших конґреґаціях, готові жертвувати вищими принципами для ілюзорної екуменічної політики із запеклими ворогами нашої Церкви та для «відпруження» взаємин з атеїстичним політичним режимом.

Ми могли б бути скептично наставлені до такої церковної дипломатії, якщо б вона не порушувала саме існування нашої Церкви в Україні і в розсіянні. Однак ми мовчати не можемо, коли справа доходить до того, що офіційні чинники приймають факт насильної ліквідації нашої Церкви в Україні як річ доконану, навіть коли там діє підпільно священство, чернецтво і вірні та в новітніх катакомбах ісповідують католицьку віру. Годі мовчати, коли у ватиканських колах не піднісся голос на захист ув'язненого владики Василя Величківського і коли сумну трагічну річницю 25-ліття ув'язнення нашого єпископату офіційний Ватикан збув мовчанкою.

Юліян ПЕЛЕХ
Василь МАРКУСЬ

MIKE'S
Watchmakers - Jewellers
10542 - 97 St. — Edmonton
Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по умірковани цінах
М. Грушецкий, власник

HERITAGE SAVINGS & TRUST COMPANY

КОРОТКИЙ ФІНАНСОВИЙ ОГЛЯД
НА ДЕНЬ 31 ЧЕРВНЯ

	1970	1969
ЗАГАЛЬНИЙ ПРИБУТОК	173,642.00	79,660.00
ВИДАТКИ	110,444.00	41,240.00
ЧИСТИЙ ДОХІД ПЕРЕД ЗАПЛАТОЮ ПОДАТКУ	63,198.00	38,420.00
НА ПОДАТОК ПРЕДБАЧЕНО	21,000.00	9,071.00
ЧИСТИЙ ЗИСК	42,198.00	29,349.00
ЗИСК НА ОДИН УДІЛ	.32	.24
ДЕПОЗИТИ ТА ДОВГОРЕЧЕНЦЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ	2,370,811.00	885,802.00
МОРҐЕДЖІ	2,287,292.00	696,050.00
МАЙНО УДІЛОВЦІВ	1,451,753.00	1,276,801.00
ЗАГАЛЬНЕ МАЙНО	3,924,136.00	2,190,523.00

821 Tegler Bldg., Edmonton, Alta. Ph. 429-6656

Закоштуйте добрих часів при пиві "Олд Вієнна"

Життєрадісний ковток за ковтком

ЗБАРЕНЕ ТАКИ ТУТ В АЛБЕРТІ

PREMIUM QUALITY
Old Vienna
LAGER BEER

BOHEMIAN MAID BREWING COMPANY

МУЖНІ ГОЛОСИ З ПІДПІЛЛЯ

Любор ЗІНК

Рік тому, незабаром по приїзді до Лондону, де він мав дозвіл збирати матеріял для книжки про Леніна, над якою він працював, знаний міжнародньо совєтський письменник Анатолій Кузнєцов спромігся уникнути свого наглядача і попрохав політичного азилю в Англії.

Комуністи, щоб дискредитувати автора урочистої заяви, що «Совєтський Союз є фашистською державою» і «велетенським концентраційним табором», підняли дику пропаґанду проти нього.

НІКЧЕМНИЙ ПОСТУП

Сміховинний наклеп, нагромаджений на п. Кузнєцова (сексуальний маніяк, марнотратник чужих грошей і т.д.), зробив мале враження, проте деякі західні інтелектуали холодно поставились до російського письменника, який став дезертиром і нагадували, що він повинен був лишитися дома і боротися з режимом, який він так несамовито оскаржує.

Деякі навіть натякнули, що його заява, яка, наче блискавка, б'є по модній ілюзії «лібералізації» та «відпруження», може бути перебільшена. Ці люди запитують: зрештою, чи можна вірити людині, що перейшла на цей бік?

Минулого тижня Колюмбійська радіомережа (Сі-Бі-Ес) пересилала телевізійну програму під назвою «Голоси з російського підпілля». У програмі було інтерв'ю московського кореспондента Сі-Бі-Ес Вільяма Ковла з деякими неймовірно відважними інакомислячими в СССР. Ковла недавно вигнали з Совєтського Союзу, але йому вдалося привезти з собою дорогоцінний звуковий фільм.

Ось декілька уривків з цього унікального документу, який, я сподіваюсь, Сі-Бі-Сі чи Сі-Ті-Ві дістануть для телевізії в Канаді.

Оголошувач: «Як ви дістали ці фільми?» Ковл: «Я познайомився з росіянами, що виступають у цих фільмах, і вони попрохали мене, щоб я їх зрбоив, щоб зовнішній світ побачив, що робиться в їх країні... Вони не революціонери... Називають себе членами демократичного руху, що бореться за основні права людини та громадянські свободи в Совєтському Союзі... Перша людина, яку побачите — Петро Якір... Він відбув 13 років у концентраційних таборах і хоче зміни ладу зсередини. Його батько, Иона Якір, був славетним генералом совєтської армії. Сталін вирішив, що його треба розстріляти. Одної ночі його взяли з ліжка і застрелили».

Якір (переклад російськомовного британського журналіста Дейвіда Флойда): «Найважливішим поворотним пунктом у мисленні багатьох людей став арешт Даніеля та Синявського... Багато людей почало думати: чому, справді, когось мають судити за його переконання? Чому за те, що людина думає, її можуть арештувати?»

«За Сталіна ніхто не знав, що там творилося. Мільйони людей були знищені, і ніхто не знав за що. Тепер ми намагаємося оголошувати кожний арешт, кожне звільнення (з роботи — тгл). Це ми вважаємо нашим головним обов'язком — тобто ми інформуємо людей про ці незаконні вчинки. Ми розглядаємо таку інформацію головним завданням на сьогодні».

«Нас усіх арештують — тих, що брали участь у демократичному русі — але це не головне... Коли нас не стане, прийдуть інші. Вони битимуть нас і вони забиватимуть нас. Проте люди все одно продовжуватимуть думати інакше».

Ковл: «Людина, яку ви зараз побачите, була арештована таємною поліцією лише декілька тижнів тому. Це Андрій Амальрік, 31-річний історик і письменник, твори якого опубліковані в цілому світі, хоч жадний у його власній країні».

Амальрік: «Що насправді відбувається з совєтським режимом, на мою думку, є те, що він не стає більш ліберальним, а більше старіє. Передумовою лібералізації є усвідомлення потреби реформ. В дійсності ж режим більше й більше втрачає контролю над становищем у країні...»

«До революції може допровадити цілковитий брак здорового глузду у вищій клясі, яка намагається уникнути будь-якої зміни та перешкоджає суспільному розвиткові. Панівна кляса постійно пробує зберегти і зміцнити розклад нашого суспільства на туго закриті касти».

ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ

Ковл: «Пане Амальрік, совєтська преса, совєтське телебачення та радіо щоденно ганьблять Сполучені Штати. Вони лають Америку як країну, де кожний голодує, де немає свобід, як ворога. Чому це?»

Амальрік: «Якщо режим хоче виглядати привабливим в очах власних громадян, він постійно мусить описувати всі інші країни в найогиднішому світлі, особливо економічно передові країни. І треба визнати, що довгий час цей підхід, ця метода була ефективна.

Ковл: «Чи правда, що противників режиму посилають до установ для божевільних, щоб їх позбутися?»

Амальрік: «Так, це правда. Це найбільш обурливе з того, що цей режим робить. Одночасно, мені здається, що це виразний показник повної ідеологічної капітуляції режиму перед лицем своїх противників, коли режим не знає нічого іншого й оголошує їх божевільними.

«Торонто телеграм»
переклав ТГЛ

BAYDALA Drug Stores

- **Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)**
- **Avord Arms (Avord Arms Bldg.)**
- **Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)**

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

МУЗИЧНА СПАДЩИНА КОШИЦЯ

Вже найближчим часом вийде з друку велика книга «Релігійні твори Олександра Кошиця». Це добра новина для любителів музики, і не тільки для них.

Книжка подає п'ять Літургій, 82 богослужбові пісні, 15 кантів і псалмів і 16 колядок. Партитури Кошиця зредагував Зіновій Лисько. Публікація має 736 сторінок великого формату. Книжка в передпродажу коштує 25 долярів. Після появи книжки ціна буде вища.

«Видавництво сподівається, що це видання буде корисне не тільки для збереження спадщини Олександра Кошиця, але й для доповнення практичного репертуару наших церковних і світських хорів». Книжку можна замовляти на адресу: V-vo im. Z. Łyska, 558 Summit Ave., Jersey City, N.J., USA.

Кошиця, який умер 1944 року, добре знають і в Канаді, де він працював і виховав ряд диригентів і любителів української церковної музики. Живуть ще люди, які пам'ятають концерти славетної Української Республіканської Капелі. Багато читачів знають про Кошиця з його книжок: «З піснею через світ» та «Спогадів».

Багато часу, праці і небуденного хисту Кошиць присвятив українській церковній музиці. З усіх його великих заслуг ця, мабуть, найбільша. Ноти Кошиця ходили між людьми в різних країнах і в різних виданнях. Тепер церковні твори Кошиця подаються в одному гарному виданні.

Гурт людей, що це діло загадав, робив і зробив, заслуговує на добре слово від усієї української громади.

РОЗМОВЛЯЙТЕ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ З НАМИ

Київське товариство зв'язків з українцями за кордоном хоче допомогти нам вивчати українську мову. Зворушлива була б ця допомога, якби не була нахабна.

Керівники культурних зв'язків, якими (керівниками і зв'язками) керують кагебісти, розсилають у світ «Вісті з України» та англійською мовою «Нюз фром Юкрейн». Це несамовита пропаганда, з якої сміялись би в Україні. Тому з Канади не можна післати в Україну «Вісті з України», друковані в Україні. Дехто таку спробу робив. Совєтська прикордонна сторожа відбирає в туристів примірники «Вістей з України»! Ці «вісті» призначені на експорт, а не на імпорт.

Тепер товариство культурних зв'язків обіцяє дати нам книжечки «Розмовляйте по-українському з нами». В Канаді — каже повідомлення з Києва — українську мову викладають в університетах, а в деяких провінціях — теж у середніх школах. Це гарно, та ще краще буде, як і вдома люди будуть розмовляти українською мовою, вивчаючи її з київських книжечок. Тоді «турист, який приїде на Україну, зможе замовити номер у готелі, поговорити з друзями чи родичами, подорожувати по республіці, не користуючись послугами перекладача».

Туристи, які, подорожуючи по республіці, звертають увагу саме на українську мову, вертаються звідти з прикрими враженнями. Здається, що книжечку «Розмовляйте по-українському з нами» треба розіслати насамперед до всіх київських міністерств, а також до хати головного партійного мовознавця Ів. Білодіда, який дітей посилає до російської школи. Потім можна розіслати й іншим.

Становище української мови в Канаді аж ніяк не втішне. Але чому київські спеціялісти від зв'язків ласкаво звертають свою увагу аж на далеку Канаду? Адже поза Україною, таки в Совєтському Союзі є мільйони українців, що не мають змоги вивчати рідну мову. У сусідній Польщі є теж досить багато українців. Їхня газета «Наше слово» майже в кожному числі нарікає на недостачу українських книжок, говорить про потребу вчителів і зв'язків з Україною. Допоможіть їм. Ми ще якось потерпимо.

ЩО ЗНАЧИТЬ ЦЕЙ РАДІСНИЙ СПІВ?

З Канади наші «прогресисти» вислали в Україну свій хор, і «республіканська» преса дуже задоволена цими співаками. В газетах є світлини, є звідомлення.

П. Тронько, київський віцепрем'єр, у статті, вміщеній у «Радянській Україні» (4 серпня), авторитетно роз'яснює, що «наша соціялістична батьківщина», відзначивши ювілей Леніна, готується до 24 з'їзду КПСС. В цій атмосфері радости відбувається «республіканський фестиваль». Виступи хорів України, з яких деякі співали навіть «у столиці нашої батьківщини — Москві», засвідчують радість «радянського народу» і «велику дружбу народів».

Якщо хтось в Україні, може, чував, що деякі комуністи в Канаді останнім часом дещо говорили про русифікацію України, хай не вірить таким чуткам. Хай подивиться на співаків, що приїхали з Канади і вже співали в Києві, а звідси поїдуть і до інших міст. Чи спів цей мистецький чи не дуже — це другорядна річ. Головне, що спів радісний.

Не будемо вгадувати, з якою метою провідники «прогресистів» вислали гурт своїх співаків в Україну. Але кожен сам бачить хід подій. Спочатку наші «прогресисти» обережно сказали слово критики про становище української мови в Україні. За це дістали по пальцях. Трохи помовчали, а тепер радісно заспівали.

Колюмбові лицарі не хочуть отців сенаторів

Хоч деякі американські католицькі газети підтримують декількох священиків, які кандидують на сенаторів чи послів (репрезентантів), журнал Колюмбових лицарів «Колюмбія» вмістив редакційну статтю проти «отців сенаторів».

Поширення впливу Церкви на світ не означає, що духовенство має йти до безпосередньої політичної діяльности, каже «Колюмбія», яка цитує тексти II Ватиканського собору, де говориться, що священики мають дбати про «духовний розвиток Христового тіла», а «не служити якійсь ідеології чи партії».

Різниця між справами Божими і справами кесаря існує теж після II Ватиканського собору, каже «Колюмбія».

«ДОБРИВЕЧІР, ПАНЕ ДУБЧЕК»

СМРКОВСЬКИЙ ПЕРЕКАЗУЄ ПРИВІТ ІТАЛІЙСЬКИМ КОМУНІСТАМ

Де живе Дубчек? У Празі, каже італійський журналіст Джанфранко Дзанфроньіні.

Дзанфроньіні, кореспондент болонської газети «Рестo дель Карліно», бачив Дубчека і говорив з ним крізь залізні штахети, здається, на початку липня.

Дубчек жив тоді у віллі при вул. Міскіовій ч. 49. Італійський журналіст не помітив у нього «ніякого психічного заломання».

— Добривечір, пане Дубчек. Як ся маєте?

— Добре, — відповів Дубчек.

— Я належу до ваших поклонників. Чи могли б ви прийняти мене і сказати слово-два?

— Хотів би, та не можу.

— Я говорив зі Смрковським. Він, здається мені, дивиться оптимістично в майбутнє.

— Зовсім слушно. Я також дивлюся оптимістично.

— Маєте на увазі вашу країну чи свою особисту долю?

— Одне і друге.

Розмова італійського журналіста з Йозефом Смрковським, головним співрозмовником Дубчека, була довша. На питання, чи буде процес проти Дубчека та інших, що почали «празьку весну», Смрковський сказав: «Ні, вони знають, що ми б сказали багато чого. Вони воліють братися до людей середнього калібру. Це посилює атмосферу терору, якою сподіваються приборкати духа народу, що погорджує ними. Але вони помиляються. Позбавляють людей хліба, чистками в колах, науковців, інтелектуалістів, журналістів створюють масу без надії і, таким чином, тільки підтверджують правильність нашої політичної лінії, яка не передбачає ніякої помсти».

Смрковський називав прізвища людей, яких викинули з праці. Історик Як Крен накінець знайшов роботу в варстаті міських трамваїв. «Така сама доля мого секретаря, десятків інтелектуалів, більш як 200 журналістів, десятків тисяч різних службовців. Можна ще три дні!»

Коли італієць зауважив, що через безнастанну хвилю чисток країна накінець опиниться без мозку, Смрковський сказав: «Саме цього вони хочуть. Їхня ціль зробити з народу отару. Але на це треба двадцятьох років. А вони перед собою не мають двадцяти років. Ані навіть десять. Можу вас у цьому запевнити».

«Навіть СССР мусить змінити свою політику у відношенні до Чехо-Словаччини. Шкода вести застарілий на сто років колоніялізм та імперіялізм у середині Европи. Керівники нашої країни, які ще б не втратили зовсім розуму, повинні домагатися від совєтських провідників, щоб з обох сторін знайти нову формулу, інакшу від цієї, що обертає нашу країну в колонію. Мусять це зробити швидко, дуже швидко, коли хочуть уникнути неминучої катастрофи».

«Ми знайшли правильний шлях. Ми несли світло соціялістичного життя в людському напрямі, достосованому до технічного, політичного й соціяльного поступу, згідному з національною традицією, звичаями і культурою нашого народу. Нам вихопили світло з рук, але як вони будуть його гасити, то попечуться».

«Як хтось — я в це вірю — почне діло наново, то це врятує соціялізм у Чехо-Словаччині і в світі. Інакше — буде кінець».

«Скажіть — говорив Смрковський італійському комуністичній партії не виконувати ролі агентів чужого комунізму, а щиро творити соціялізм під кожним оглядом італійський. Ваш народ має глибоку культуру й історичну традицію, яку не можна занедбати та придушити в ім'я чужинецької ідеології. Хай італійська комуністична партія це усвідомить. Тоді, може, вона візьме світло, про яке я говорив. Я та мої друзі дуже на це розраховуємо».

З цієї заяви видно, чому Дубчек не втікав від італійського журналіста, а Смрковський з ним розмовляв. Інтерв'ю Дзанфроньіні вмістила вся італійська преса, включно з ватиканським щоденником.

День української молоді у Вінніпезі

У Вінніпезі 25 липня, в рямцях святкувань 100-річчя Манітоби, відбувся День української молоді.

Святкування відкрито офіційно на площі парляменту Манітоби з участю понад 1.000 осіб української молоді і бл. 500 українських і неукр. гостей. Посадник міста Вінніпегу Степан Дзюба і прем'єр Манітоби Едвард Шрайр видали проклямації про відзначення містом і провінцією Дня української молоді.

Під час офіційного відкриття з привітальним словом виступали: від міста Вінніпегу — алдерман Слав Ребчук, від леґіслятури — спікер Богдан Ганущак, від уряду Манітоби — міністер виховання і молоді С. Міллер, а з українського боку: о. д-р В. Кушнір, президент КУК, та Іванна Левандовська, голова підготовчого комітету. Після відкриття зложено вінець перед пам'ятником Шевченкові. Тоді промовляв митрополит Максим Германюк і православний протоієрей В. Слозар, а теж представник Пласту і представниця СУМ.

Пополудні сотні українських і неукраїнських гостей, разом з представниками уряду Манітоби та управи міста Вінніпегу, оглядали у Вінніпезькій авдиторії вміло влаштовану виставку українських культурних надбань, яка включала виставку народного мистецтва, кіоск з українськими карчами і сувенірами, показ різдвяних та великодніх страв, виставку вартісних видань української літератури та показ традиційної української хати. Була теж виставка українських грошей.

Увечері в тій же Вінніпезькій авдиторії відбувся концерт української молоді. Було 2,000 гостей і понад 1,000 української молоді. В концерті брали участь Пласт з Торонта і Монреалю, Капеля бандуристок і дівочий хор СУМ з Едмонтону, танцюристи СУМК з Вінніпегу, дівочий квінтет «Карлики» СУСК з Вінніпегу, танцювальний ансамбль «Русалка» МУНО — Вінніпег, хор колеґії ім. св. Володимира — УКЮ Манітоби, бандуристи СУМК колеґії ім. св. Андрія у Вінніпезі і духова оркестра «Батурин» СУМ з Торонта.

Крім того, від студентського клюбу «Обнова» у Вінніпезі виступила солістка Єлизавета Ганибан-Рат.

Організатори крайової зустрічі української молоді одержали понад шість тисяч долярів допомоги від федерального уряду.

НОВЕ ПРИМІЩЕННЯ «ВІЛЬНОЇ ДУМКИ»

В австралійському місті Сідней збудовано нове приміщення редакції і друкарні «Вільної думки» та куплено нові друкарські машини.

Тижневик «Вільна думка» виходить уже 21 рік.

ОРАНІЗУЮТЬ ДВА З'ЇЗДИ В КАНАДІ

На недавніх наукових з'їздах у Вінніпезі, в яких участь брало бл. 7,000 канадських науковців, створено два підготовчі комітети для організації всесвітніх наукових з'їздів: з'їзду мовознавства у Монреалі в 1971 році і з'їзду порівняльної літератури в Оттаві в 1973 році.

Членом обох комітетів є мовознавець Ярослав Рудницький, професор Манітобського університету.

На пам'ятник М. Паращукові

Група українців у Югославії плянує відкрити в столиці Болгарії пам'ятник українському мистцеві Михайлові Паращукові.

Паращук, видатний скульптор, жив від 1924 р. у Софії. Його твори є і в Україні, і в Болгарії.

Інформації в справі пам'ятника дає: N. Kahan, Grmecka ul. 2., Banja Luka, Jugoslavija.

На цю адресу просять висилати пожертви.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ПРОКИНЬСЯ, ІЗРАЇЛЮ!

Не гадайте, що проповідую український месіянізм. Ні, хочу тільки відмітити, що становище українського народу на еміґрації є наче якась особливість чи вибраність. Хто на місцях поселення з католицьких народів має свої власні єпископства, і то тільки для своїх, як це маємо ми, українці-католики?

Чи, наприклад, у такій Арґентині чи деінде є єпископ для німців-католиків? Чи є для італійців, що тут становлять великий відсоток населення? Чи інші народи, германські, слов'янські, романські, в інших країнах мають владик лише для себе і для своїх? Не мають, хоч чимало з них набагато кращі і куди сильніші під кожним оглядом!

Отож можемо сказати, що ми вибрані. Та що з того, коли ми спимо, а коли й не спимо, то, склавши руки, сидимо над берегами вавилонських рік, зідхаємо, ломимо наші кобзи на реалітетах та війнах за престиж і витрачаємо скирти паперу на те, щоб самих себе переконати, що не ми, а інші нам мають давати все, включно з патріярхією.

Патріярхія має два обличчя: зовнішнє, себто формально створення, яке залежить від Апостольського Престолу, і внутрішнє, яке залежить від нас. Чи Рим нас примушує відправляти чи й говорити чужою мовою? Чи натискає видавати різномовні тексти наших богослужб, коли досі не маємо єдиного і порядного перекладу навіть нашої Служби Божої, що є осередком і сонцем богопочитання? Чи справді треба диякона по-англійськи виголошувати прохання?

Ми, наче ті євреї, самі з нашого золота і долярів будуємо золоте теля чужих богів, щоб тільки не бути собою!

Отож не спи, український народе, на поселеннях! Прокинься, щоб тебе окраденим, як Шевченко давно казав, не збудили! Протри очі і поглянь найперше на себе. Не вистачить кричати, що Москва нашу Церкву переслідує. Москалі московщать наш народ в Україні, а що ж ми у вільнім світі робимо? Хто нас примушує говорити навіть у Церкві по-чужому? Може, Еф-Бі-Ай? Хто нас давить, щоб ми самі себе відрікалися? І то навіть не за шматгнилої ковбаси, а тільки для хрунівського спорту!

Прокинься, рідний Ізраїлю український! Почни вже раз гідне життя. Пошануй себе, то й інші тебе пошанують. Заговори раз уже своєю мовою. Вона в тебе має бути перша. Не йдімо позичати вогню в чужих, коли в нас він є.

Чому на духовні вправи наших сестер черниць чи молоді запрошують проповідників чужого обряду і чужої мови? Нема вже в нас порядного місіонера чи провідника реколекцій? Тільки свобізм і самозаперечення підказують декому таке чинити. Пора прокинутися.

Прудентопіль о. В. Зінько

ЛЕНІН І МОНГОЛИ

Суддя Вільям О. Доглес, який побував між монголами, твердить, що вони почувають кровну спорідненість з Леніном.

Він пише: «Портрети провідників Монголії висять поруч світлин членів родини. Але світлина Леніна була найпомітнішою в шатрі, що його ми відвідали. Коли ж я звернув на це увагу, годівельник тварин (чабан) відповів з гордістю: „Ми монголи почуваємось спорідненими з Леніном. Бачите, він має монгольську кров по матері"».

«А я пригадав стару азійську приказку: поцікрябай росіянина і знайдеш татарина».

В. Доглес, член найвищого суду ЗДА, написав репортаж «Подорож до Зовнішньої Монголії» для журналу «Нешонал Джіоґрафік» (1962, ч. 3). Наведені вище слова подані на 324 сторінці.

Едмонтон М. Х.

НЕ ТАК ТІ ВОРІЖЕНЬКИ

Народна приказка, що шкоду роблять не так ті ворженьки, як добрії люди, заслуговує на увагу, коли хочемо правдиво пізнати наш стан як нації.

Англійці, як усім відомо, дуже толерантні до чужої думки. Уважати чи й називати когось зрадником тільки через те, що він має інакші політичні погляди — такого англієць не робить. Однак, з другого боку, англієць уважає зраду найбільшим злочином.

Ми більше дивимося на слова, ніж на діла. В нас часто осуджують зрадництво, де ніякої справжньої зради нема; зате легко прощають або забувають зраду і шкоду, яку хтось зробив. Деякі окремі англійці, які в час останньої війни пішли служити Гітлерові, стали людьми, що не мають місця в англійському суспільстві.

Шевченка з кріпачини викупили москалі. Чи це добре свідчить про багачів і поміщиків, які з України були? Чому впливові українці — а такі були — не робили заходів, щоб Шевченка звільнити зі заслання?

Івана Гонту прославляють як героя за те, що вбив своїх синів, бо боявся, що підуть за матір'ю-полькою. Деякі історики заперечують факт цього вбивства. Однак фактом є, що той патріот чомусь оженився з полькою.

Чорною плямою в нашій історії є викликання Мазепи в церквах, які той гетьман щедро будував. «Малоросійські» ієрархи, а за ними духовенство навипередки викликали Мазепу і хвалили московського царя. Як можна говорити про державу чи навіть про державницьку думку серед народу з таким церковним проводом?

Ігнаци Падеревський, що був добрим піяністом, не був добрим політичним діячем. Але поки польський віз був у воді, поляки коней не міняли. Падеревський був головою уряду, поки становище не покращало. У нас в час визвольної війни було інакше; люди робили зміни, щоб поправити, і цим шкодили.

Коротко: менше зважаймо на слова, більше — на діла.

Едмонтон Василь Гавриш

1900 РОКІВ ТОМУ РИМЛЯНИ ЗРУЙНУВАЛИ ЄРУСАЛИМСЬКИЙ ХРАМ

ЯК НА СІОНІ ПАДАЛА ІРОДОВА СЛАВА

о. Михайло СОПУЛЯК

Між давніми пам'ятниками старого Єрусалиму, що їх обов'язково відвідує не лише кожний ортодоксальний жид, але й кожний зацікавлений старовиною турист, є т. зв. Мур плачу, що є частиною зовнішнього муру останньої жидівської єрусалимської святині. Будову того храму закінчив жидівський цар Ірод Великий 9 року до Христа. Із багатьох будівель, що залишилися по Іроді, ця була найвеличавіша. Збудована вона була на місці попередньої святині, що мала за основу руїни кол. святині Соломона. Та величава Іродова святиня не встоялася довго. Вона впала жертвою пожежі в час боїв за Єрусалим між римлянами та жидами 70 р. по Хр. Якраз тепер, у місяці серпні, минає 1900 р. з часу знищення тієї найвеличавішої будівлі Ірода Великого.

ІДЕ АРМІЯ ТИТА

Під час чотиролітньої римсько-жидівської війни, що тривала від 66 до 70 р. по Хр., прийшла черга на здобуття римлянами Єрусалиму. Римський полководець Тит підступив із шістьма римськими леґіонами під Єрусалим якраз у час жидівської Пасхи і почав його облягати. Єрусалим був того року, як і попередніх років, переповнений жидівськими прочанами, що прибули на те рокове свято з усіх усюдів Палестини. Хоч римські леґіони наближалися до Єрусалиму, прочани їх не боялися, бо вірили, що потрійний грубий мур кругом Єрусалиму та взвяті ізраїльські оборонці не впустять римлян до міста. До того долучувалася ще міцна віра в приявність Бога в єрусалимській святині, що не раз рятував ізраїльтян з біди і, певно, й тепер не дасть на поталу поганських римлян свого вибраного народу. Прочани, що прибули до Єрусалиму на Пасху, сиділи спокійно в місті й ждали того дня, в якому Всемогутній Господь покарає безбожних римлян, як карав та нищив колись поганських ворогів, що важилися нападати на вибраний жидівський нарід.

Та цим разом Господня допомога не приходила. Римляни оточили місто залізним ланцюгом і поволі добиралися до середини міста, розбиваючи своїми воєнними машинами-тараками потужні мури Єрусалиму. Зрештою, жиди в той час навряд чи

(закінчення на 5 стор.)

МУР ПЛАЧУ — ЦЕ ЧАСТИНА ДАВНЬОГО ЗОВНІШНЬОГО муру святині.

ДЕСЯТА НЕДІЛЯ
23 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 131

Брати, Бог нас апостолів як останніх поставив, наче на смерть призначених, бо ми стали видовищем для світу і для ангелів, і для людей.

Ми глупі задля Христа, ви ж мудрі в Христі, ми немічні, а ви дужі, ви славні, а ми без чести.

Аж до цього часу ми голодні, і спрагнені, і нагі, і биті в лице, і тиняємося, і трудимося, працюючи своїми руками. Нас лають, а ми благословимо, нас переслідують, а ми терпимо, нас лихословлять, а ми молимося. Ми стали сміттям цього світу, ометицею усіх аж досі.

Пишу це, не щоб вас засоромити, а напоминаю, як моїх улюблених дітей. Бо хоч би ви мали десять тисяч учителів у Христі, та небагато батьків. Бо в Христі Ісусі Євангелієм я вас зродив.

Прошу вас, отже, наслідуйте мене.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 72

Коли ж вони зійшли до народу, приступив до нього чоловік і, впавши перед ним навколішки, промовив: „Господи, змилуйся над моїм сином! Він на новомісячні біснується і тяжко страждає, бо часто впадає в огонь і воду. Я привів до твоїх учнів, та вони не могли зцілити його".

Ісус озвавшись, сказав: „О роде невірний і безглуздий! Доки ж терпітиму вас! Приведіть мені його сюди". І погрозив йому Ісус, і біс вийшов із нього. І хлопець одужав з тієї години.

Тоді приступили учні до Ісуса на самоті і сказали: „Чому ми не могли його вигнати?"

А Ісус відповів їм: „Через невіру вашу. Бо по правді кажу вам: коли матимете віру як зерно гірчичне і оцій горі скажете: „Перейди звідсіль туди, і вона перейде; і нічого не буде вам неможливе. Цей же рід не виходить, як тільки молитвою й постом".

Коли вони перебували в Галилеї, каже до них Ісус: „Син чоловічий виданий буде у руки людям, і вб'ють його, і на третій день воскресне". І вони тяжко зажурились.

ЯК НА СІОНІ ПАДАЛА

Іродова слава

(закінчення з 4 стор.)

самі мали почуття, що вони заслуговують на Господню допомогу. Поминаючи те, що вони не прийняли Месію Христа, а видали Його на розп'яття римлянам, вони занадто порушували Мойсеїв закон та збезчестили місце перебування Всевишнього: Єрусалимську святиню. Ще до приходу під Єрусалим римських легіонів у місті панувала громадянська війна. Три жидівські політичні партії воювали жорстоко за владу в місті. Одна з них, що її провідником був Йоханан Гішаля, зайняла подвір'я святині. Друга зайняла горішню частину міста, а третя, під проводом Єлеазаря, отаборилася в найголовнішій частині святині: «святая» та «святая святих», де вояки позавішували свою зброю.

У святині перестали приносити щоденні жертви. Невигідних їм первосвящеників ворохобники скинули і призначили нового, якого вибрали при помочі жереба. Це ли жеребом. Це був простий селянин без освіти.

Про нього тогочасний історик Йосиф Флавій пише так: «Поминаючи те, що новий первосвященик не походив з ніякого священичого роду, він був такий неосвічений, що навіть не знав, що таке уряд первосвященика. Проти його волі, його приволікли із села до Єрусалиму, прибрали його так, як прибирається когось, що виступає на сцені, одягли його в священичі ризи і час від часу казали йому, що мае робити».

Позбавлені уряду попередні первосвященики намагалися спам'ятати богобійних та прив'язаних до святині і Мойсеєвого закону жидів та завести лад у святині, але все було дарма. Зрештою, два із них Ананус, син первосвященика Анни, та первосвященик, син Гамалі, згинули у вуличних боях з рук ворохобників.

ЖИДІВСЬКІ ПАРТІЇ

Бої за святиню між жидівськими партіями були такі завзяті, що в час боротьби згоріло навіть кілька будинків коло святині. Щойно безпосередня загроза наступу римських легіонів на святиню погодила воюючі між собою жидівські партії. Вони помирилися й почали виступати спільно проти римлян. Багато жидів, що переховувалися за мурами святині, вражених боротьбою та виснажених голодом, що панував у Єрусалимі, хотіли піддатися римлянам, але жидівські фанатики вбивали їх. Вбитих було так багато, що площа перед святинею виглядала більше на побоєвище, вкрите трупами жидів, ніж на святе місце.

Полководець Тит, що здобув вежу Антонія, яка безпосередньо межувала із забудуваннями святині, не хотів нищити величної святині і закликав жидів здаватися. У своєму заклику до жидів він, м. ін., пригадав, що жиди поставили були на подвір'ї святині перегороду, поза яку, під карою смерти, не міг перейти ніякий нежид, навіть якщо це був римлянин. «А що ви робите тепер, руїнницькі негідники» — питав Тит. «Чому топчете трупи в святині? Чому зневажаєте цей святий дім кров'ю чужинців і жидів? Я кличу на свідків богів моєї батьківщини і кожного бога, що колинебудь опікувався цією святинею, бо я не думаю, щоб він це робив ще й тепер, і кличу на свідків моїх вояків та тих жидів, що зі мною, ба, навіть вас самих, що я вас не змушую безчестити святиню. Якщо ви піддастеся, ні один римський вояк не наблизиться до святині. Я збережу святиню навіть, якщо б ви цього не хотіли!»

Великодушний заклик римського полководця жидівські оборонці святині прийняли як вияв його слабості і відповіли дальшою завзятою боротьбою. Щоб утруднити римлянам наступ на святиню від боку замку Антонія, жиди самі підпалили деякі добудівки до святині. До інших будинків поруч святині понапихали легкопальних матеріялів і залишили їх. Коли римські вояки кинулися на ті будинки і зайняли їх, жиди підпалили будинки. Чимало римських вояків згинули у вогні, а багатьох, що відступали, жиди повбивали.

Тоді римляни під мур, що оточував святиню, підсунули зі західнього та північного боку великі тарани. Розбили там мур, потім узялися розбивати мур святині зі східного боку. Шість днів гриміли велетенські тарани об могутні кам'яні брили муру без найменшого сліду. Римські сапери підкопали мур, і він почав піддаватися. Але дорогу до святині загороджували й дальше кам'яні брили внутрішнього муру. Римські вояки підтягнули драбини до цього муру й почали по них спинатися вгору, щоб дістатися до зовнішніх добудівок святині. Жиди не лише поскидали в завзятій боротьбі римлян із драбин, вбиваючи їх, але ще й кинулися на тарани, що стояли під муром, і знищили їх.

ПРОБИВАЮТЬ МУР

Укінці римлянам таки вдалося пробити мур з північного боку й дістатися на подвір'я святині. Та перед ними стояли могутні двері до святині, ковані сріблом. Римські вояки підклали вогонь під величні срібні двері. Вогонь скоро стопив срібло і кинувся на дерево, що було під срібною бляхою, а відтак перекинувся на сусідній хідник. Пожежа дверей святині так приголомшила жидівських оборонців, що вони стояли наче скам'янілі. Вони ні боронилися перед римськими вояками, що на них кидалися і вбивали їх безпощадно, ані не старалися гасити пожежу. Два дні горіли кімнати, що були поруч головних дверей святині, а тоді полководець Тит дав наказ своїм воякам погасити пожежу.

У міжчасі він скликав командирів своїх шістьох легіонів на нараду, на якій вирішено, що якщо жиди здадуться і вийдуть зі святині, то римляни пощадять їхнє життя, пощадять також святиню і навіть до неї не увійдуть. Якщо ж жиди будуть далі воювати на терені святині, тоді римляни вважатимуть святиню звичайним полем бою і будуть відповідно до цього поводитися.

Тит сподівався, що жиди супроти великої римської переваги таки здадуться. Він бажав зберегти святиню. Та жиди, що протягом двох днів не воювали, приголомшені пожежею святині, нагло кинулися на римських вояків, які ще догашували пожежу й багатьох з них повбивали. Зчинився великий заколот. Тоді один римський вояк ухопив кусок горючого дерева й наблизився до позолоченого вікна будівлі. Другий вояк підсадив його, і той кинув горюче дерево до середини будинку, що був поруч самого святилища. Як жиди побачили, що вже горять будинки, безпосередньо сусідуючі з самою святинею, зчинили страшний крик і кинулися гасити пожежу, не зважаючи на вогонь, що пік їх та душив.

Один з римських вояків побіг у міжчасі до Тита, що відпочивав у шатрі після недавнього бою, і сказав йому, що горить святиня. Тит схопився й побіг у напрямі святині, а за ним й командири легіонів та багато вояків. Недалеко місця пожежі Тит почав кричати на вояків та махати руками, щоб гасили пожежу. Та ніхто вже не зважав ні на його крик, ні на знак його руки. Галас та брязкіт зброї заглушував його голос. А заїлість та ненависть римських вояків до жидів, що напали на них тоді, коли вони гасили вогонь у жидівській святині, засліплювала їх і вони вбивали жидів, кого тільки запопали.

До того, побачивши багатство золочених стін святині, конче хотіли грабувати. Командири не могли вже змусити їх залишити бій, а гасити пожежу. Римський сотник Ліберaліс, на приказ Тита, кинувся на вояків з палкою, щоб їх примусити виконати наказ головного полководця. Та звичайно слухняні і звиклі до порядку й дисципліни римські вояки були такі роз'юшені, що не зважали й на удари палки. Вони руйнували святиню.

В святині, крім жидівських вояків, було й багато богомольців, які, з вірою в Божу опіку, схоронилися до святині. Тепер усі вони падали під ударами мечів римських вояків. Священики, старці й діти, жінки, ті, що воювали, і ті, що навколішках благали пощади, гинули від римської зброї. Скрізь у святині було повно трупів, а зі ступнів жертівника стікала струмками кров убитих і поранених.

ГОРИТЬ СВЯТИНЯ

Вояки добиралися до середини святині, думаючи, що там знайдуть великі скарби, які зможуть пограбувати. Тит, бачачи, що вояки його не слухають, пробував гасити вогонь зі своїми командирами. Але їх було замало. Не могли вони нічого зробити. Тоді Тит увійшов до «святая святих» й подивляв велич та багатство найважливішого місця святині. Тоді якийсь римський вояк підклав вогонь у «святая святих». Полум'я скоро охопило й це найсвятіше місце святині. Тит побачив, що вже нічого не зможе вдіяти, і скоро вийшов на подвір'я святині. Вже не боронив воякам ні палити, ні грабувати. Святиня згоріла дощенту. Це було 15 серпня 70 р. після Христа, докладно того самого дня, як вавилонці 687 років раніш (587 р. до Хр.) спалили святиню Соломона.

Римські вояки палили, нищили і грабували все, що їм попало під руки. В пожежі згоріли скарбниці з великою кількістю людських грошей, які жиди зберігали в скарбниці святині, дорогих одягів та дорогоцінностей, які жиди з цілого Єрусалиму тут були позносили. Від зброї вояків та вогню, в руїнах святині, загинуло понад 6,000 осіб. Вогонь святині, здавалося, стріляв аж до самого неба. Тому що святиня була на горі, здалеку видавалося, що це горить увесь Єрусалим.

З величної будівлі залишилися лише дві брами, які згодом також знищено, і частина зовнішнього муру, що стоїть і досі. Це т. зв. Мур плачу.

Погасивши вогонь, римляни зрівняли площу, де стояла святиня, поставили там свої знамена та ознаки — римські орли і принесли на тому місці жертву поганським богам.

ТЕПЕРІШНІЙ ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ МОДЕЛЬ ДАВНЬОЇ СВЯТИНІ

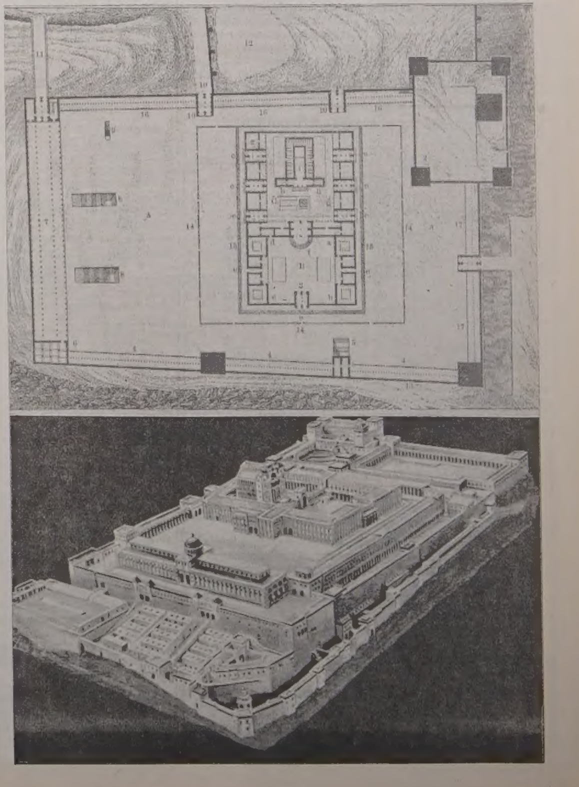

ПЛЯН І МОДЕЛЬ ІРОДОВОЇ СВЯТИНІ

Єпископ Дудаш хворий

З Пряшева повідомляють, що єпископ Міклош (Миколай) Дудаш, ієрарх Гайдудорозької (мадярської) єпархії, хворий. Він перебуває в лікарні.

СЛУЖБИ БОЖІ В ЛІТНІЙ ОСЕЛІ

У літній єпархіяльній оселі над озером Вобман, у місцевості Фалліс поблизу Едмонтону щонеділі протягом серпня о 11-ій годині буде Служба Божа.

АЛЬБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
15. — Ґренд Прері 10 рано празник.
16. — Ріно 10 рано; Гайнс Крік 3 попол.
19. — Норт Стар 10 рано.
23. — Ройс 10 рано; Ройкрафт 3 попол.
28. — Гочкіс 10 рано
30. — Ріно 10 рано; Ройс 3:00.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
16. — Ст. Павль год. 10 рано
19. — Ґлендон год. 10 рано
23. — Боннвил год. 10 рано
28. — Ґлендон год. 10 рано — храм, спільний обід
30. — виїзд до Елк Пойнт на заступ.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
16. — св. Параскевії
19. Преображення Госп. — Елдорена
23. — Смокі Лейк
28. Успення Пресв. Богор. — Радвей (храм)
30. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

16. — Чергіл год. 9.30; Рочфорт Бридж год. 11.30
23. — Менлі год. 9.30; Дрейтон Велі год. 12
28. Успення Пр. Б. — Карвел год. 9.30 Литія
30. — Чергіл год. 10

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
16. — Делф год. 10

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
15. — Успення — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 храм
16. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
23. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
30. — Голден год. 10.30 співана.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
15. Успення — Стар (храм) у навечер'я Всен.; год. 7 веч. — сповідь. У день празника год. 9 Утр.; год. 10 Сл. Божа
23. — Скаро
30. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
15. Успення — Ню Пайн Крік 10
16. — Росінгтон 10
19. Преображення — Річмонд Парк 10 празник
23. — Проспериті 8.30; Атабаска 11
28. Успення — Атабаска 10 празник
30. — Бойл 10; Фрейнс 12

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

15. — Мирнам 10.00
16. — Мирнам 10.00 празник
23. — Ллойдмінстер 10.30
30. — Бовелон 9.30; Моркемб 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ,
16. — Ту Гилс год. 9; Плей Лейк год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
16. — Гей Лейкс 9; Кемровз 11 і збори
23. — Кемровз 9; Равнд Гил 11
30. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
15. Успення М.Б. — Редвотер год. 9.00
16. (храм, празник) — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
23. — Редвотер год. 10.00
30. — Редвотер год. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
16. — Спедден
19. — Преображення — Сокаль (храм)
23. — Вильна (Від 17 - 23 серпня Сестри вчать катехизму дітей цілої парафії у Вильна).
28. — Успення - Давнінґ

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
16. — Іннісфрі-місто
19. — Іннісфрі 10 ренч
У всіх церквах — 10 год. ранку
23. — Іннісфрі 11 ренч

30. — Менвіл

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
16. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
19. — Дервент Вознесення 10.00
28. — Енгел Лейк 10.00 (празник)
30. — Елк Пойнт

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
16. — Норт Батлфорд
23. — Радісон
28. Успення — Норт Батлфорд
30. — Медовлейк

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
16. — Пітерсон 10
19. — Преобр. — 9 - 10 Вонда
23. — Гаврилюки 10
28. — Успення — Сматс 9 - 10
30. — Вонда 10

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
16. — Успення М. Б. Бруно 9:00; Ґамболдт 11:00; Кадворт 4:00 попл.
19. — Преображення Господнє — Бруно 9:00; Кадворт 11:00
23. — Кадворт 9:00; Твей 11:00
28. — Успення — Кадворт 9:00; Бруно 11:00
30. — Ґамболдт 9:00; Кадворт 11:00

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 16
16. — Алвена-місто 9 рано; Бодарі 11 рано
19. — Ланівці 10 рано
23. — Алвена-місто
28. — Алвена-фарми (храм)
30. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
15. Успення — Вакав 7 веч.
16. — Вакав 10 рано
23. — Вакав 9 рано; Борщів 11 рано
28. Усп. МБ — Сокаль 10 рано
30. — Вакав 10 рано

Богослуження: серпень

Ґр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
16	3	Н	9 по Сош. Ісаакія	13 по Сош. Діомида
17	4	П	7 молодців в Єфезі	Мирона мч.
18	5	В	Євсигнія мч.	Флора мч.
19	6	С	Преображення Госп.	Андрея Страт. мч.
20	7	Ч	Дометія препмч.	Самуїла прор.
21	8	П	Еміліяна ісп.	Тадея ап.
22	9	С	† Матія ап.	Агатоніка мч.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на ґроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МОЯ РОДИНА

Василь ГАВРИШ

Мій батько називався Николай Гавриш, а мама Анастазія з роду Гнатишин. Нашу родину в селі називали радше "Гаврись", мабуть тому, що то було легше вимовляти. Ім'я ГАВРИШ дали мені аж тоді, як мені видавали пашпорт на виїзд до Канади, бо так було записано в метрикальних книгах та інших документах. Таке ім'я мені записали в порті, як я приїхав до Канади й на таке відтак видали мені канадські громадянські папери.

По наших селах в Галичині не було, здається, ні одної родини, яка не мала б якогось додаткового прізвища, по якому їх знали в їхньому селі. Мій батько, як ішов до церкви, то одягався в довгу білу сорочку, вшиту із полотна власного виробу. До церкви треба було йти попід горб, бо дороги були дуже болотнисті. Як батько прийшов до церкви, застав під церквою кількох ґаздів. Він пристав поруч них й, показуючи на свою, захляпану болотом сорочку, сказав: "А то я «обберкався»"! Не знаю, звідки то слово «обберкатися» взялося, але воно означало в нас те саме, що «обхляпатися болотом» «заболотися». Коло ґаздів стояв якийсь молодий хлопець, що був дуже дотепний. Він взяв слово «обберкався» і назвав батька «берком». І відтоді мойого батька в селі інакше не називали, як «берко».

Я прийшов на світ на сам «старий» Новий Рік, а саме на 14 січня 1894 р. Говорю «старий», бо вдома ми святкували всі свята за «старим» — Юліянським календарем. Моя покійна мама не раз мені росказувала, що я народився на світ якраз на Новий Рік, коли новорічні «вінчувальники» — діти ходили по хатах й вітали господарів з Новим Роком та «засівали». Вони «засіяли» й мене. Якісь пшеничні зерна, що ними засівали, впали мені на лице й залишили по собі знак-родові цятки (в Канаді то називають «б'ютіспат»). Так бодай мені моя мати пояснювала мої цятки на лиці. Та я тим новорічним дарунком не дуже захоплювався. Як я виріс й був якийсь час стрижіем то всі повипалював. Але три цятки таки залишилося й досі.

Окрім мене, було в нашій родині ще дві сестрі та один брат. Моя сестра Марія вийшла заміж за Стефана Маланюка із сусідного села Джурина. Село Джурин мало досить багато т.зв. москвофілів. В селі була добре зорганізована москвофільська читальня ім. М. Качковського. З Джурина походив родом православний священик Цепенда, що служив колись на Смокі Лейк.

Родина Цепендів була в Джурині досить велика й брала живу участь в діяльности москвофільської читальні та були в її проводі.

Мій швагро Стефан був поважним господарем і був приклонником москвофільського руху. Помер він, не знаю навіть точно, коли. Друга сестра Анна одружилася з Іваном Сеньковим з Білобожниці. Мій шваґер Іван був також добрим господарем й згинув від нещасливого випадку в полі. Він волочив ріллю, як звіявся великий вихор, чи воздушна труба, що вхопила його в вітровий крутіж, звідки він впав на землю неживий. Сестра лишилася вдовицею з чотирьйома дітьми. Мої обі сестри не виходили заміж вдруге, залишилися вдовицями аж до смерти. Вони обі вже покійні.

Мій брат Стефан був старший від мене. Як я поїхав до Канади, він залишився на батьківській господарці. Йому господарилося незле, аж доки не прийшла совєтська влада. Його «розкуркулили» й вивезли на заслання аж до Хабаровська, де він помер й там похоронений.

ЯК Я СТРАТИВ БАТЬКА

Десь на початку грудня 1900 р. мій стрий, а татів брат, хотів дістати з ліса дров і попросив мойого батька, щоб поїхав до ліса пана Завацкого і привіз дров. У тата були чотири коні, два старші, а два молодняки. Батько взяв по дрова молоді коні. До ліса пана Завацкого треба було їхати в долину, а відтак до Білого.

Дорога до ліса йшла вгору, поміж двома горбками. В нас був міцний залізний віз, як казали, німецького виробу. Мій батько поїхав у ліс, набрав повний віз дров і вертався додому тою самою дорогою. При з'їзді згори батько підклав гальмо під колесо. Гальмо було причіплене ланцюжком до розвори. Як віз поволі спускався в долину, колесо, під яким було гальмо, вдарило в камінчик і гальмо зісунулося з колеса. Молоді коні не вміли держати воза й почали гнати з возом сковділ. Батько пробував задержати коні, але не міг, бо вони були переполохані. Якщоб були тоді старші коні, які вже були привикли до таких випадків, вони були би воза вдержали. А молоді не вміли. Батько хотів підскочити на горбок, але земля була вже примерзла, було совзько, батько посовгнувся і влетів під віз. Батька привезли тяжко потовченого до дому і закликали лікаря з Чорткова. Але то нічого не помогло, бо батько на другий донь помер. Для мене то був страшний удар. Я мав тоді шість років і дуже тяжко переживав смерть батька. Я плакав дуже довго, але то нічого не помогло. Я вже більше живого батька не побачив.

МАМА ПОМЕРЛА — Я ЛИШИВСЯ СИРОТОЮ

Так в нецілих шість років я став сиротою без батька. З мамою жив, окрім мене, ще мій брат Стефан, що мав

(закінчення на 8 стор.)

Вісті з Саскатуну

Повідомлення з єпископської канцелярії:

16 серпня — година 10:00 ранку — Архиерейська Служба Божа в Келлигер, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиерейський Молебень в Таффнелл, Саск.

19 серпня — година 10:00 ранку — Архиереська Служба Божа в Бекенгем, Саск., з нагоди празника Преображення ГНІХ.

23 серпня — година 10:00 ранку — Архиерейська Служба Божа в Красні, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиерейський Молебень в Бенкенд, Саск.

30 серпня — година 10:00 ранку — Архиерейська Служба Божа в Естеван, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиерейський Молебень в Брадвю, Саск.

6 вересня — година 10:00 ранку — Архиерейська Служба Божа в Бруно, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиерейський Молебень в Альвена, Саск. (фарми)

В днях від 29-го червня до 3-го липня відбулися в Саскатуні реколекції отців душпастирів Саскатунської єпархії, під проводом о. М. Нички ЧСВВ. Реколекції проходили в приміщеннях Інституту А. Шептицького. Під час реколекцій 1 липня, відбулася священича конференція. На конференції засновано раду пресвитерів Саскатунської єпархії. До ради вибрано: о. прел. О. Пасічняка, о. д-ра М. Миколіва, о. Б. Бачинського, о. М. Пилипчука, о. Р. Лужного. Рада Пресвитерів розпічне свою діяльність з початком місяця вересня ц.р.

З цьогорічної збірки Т-ва св. Йосафата вислано $450.00 на адресу Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого, на фонд — "Церква в потребі", $450.00 на відбудову церкви в Баня Люка (Югославія), $36.00 Сестрі Йосифі до Бразилії (Згромадження св. Йосифа Обручника ПНДМ).

Заплановано в місямі вересні ц.р., відбути окружні з'їзди організацій БУК, ЛУКЖ, УКЮ Саскатунської єпархії за таким порядком:

В Йорктоні — 13-го вересня,
в Ріджайні — 20-го вересня,
в Принс Алберт — 27-го вересня.

Подрібні інформації про повище подані з'їзди будуть своєчасно подані.

Восетна, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІЛЬКА МЕЛЬНИЧУКА

В п'ятницю, 17 квітня, приїнявши Найсв. Тайни, відійшов у вічнсіть бл. п. Ілько Мельничук, на 66-ому році життя.

Покійний Ілько, син Теодора й Марії, з дому Іваницька, прийшов на світ 1903 р. в селі Цвітова, пов. Бучач, Західна Україна. До Канади приїхав в 1926 р., маючи 24 р. Тут познайомився з Анною Мальованою, з якою скоро одружився.

Подружжя жило на Восетні. Покійний прожив у подружжі 39 років. П-во Мельничуки виховали гарно, в любові до Бога, Церкви та українського народу. Три дочки, що вже одружені. Їхня дочка Настуня одружена з А. Пасаєм, Ірена з А. Юрковом, а Ліна з І. Чекердою.

Покійний Ілько був щиро відданий своїй родині, був зразковим мужем та батьком. Він був щиро прив'язаний до своєї Церкви, до священиків відносився з великою пошаною та любов'ю. Завжди був готовий, на заклик священика, помогти в праці в церкві чи парафії, а кожне доручення виконував совісно. Церква та парафія стратили одного з кращих парафіян. Останні три роки покійний хворів й провів їх у шпиталях, поки 17 квітня не віддав Богові своєї душі.

Похорон покійного зачався парастасом, що його в понеділок, 20 квітня відслужив місцевий праох о. Т. Гурко. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужив о. Т. Гурко у вівторок, 21 квітня в місцевій парафіяльній церкві при численній участи вірних. О. Гурко попрощав теж покійного від імені парафії,

бл. п. Ілько Мельничук

родини, приятелів та знайомих в послідну дорогу. Тлінні останки покійного зложено на парафіяльному цвинтарі. Після похорону відбувся поминальний обід.

З нагоди похорону передано 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Ількові вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті горем по втраті нашого незабутнього мужа й батька, складаємо щиру подяку тим, що відвідували покійного в часі недуги, а в часі похорону склали нам вислови співчуття, жертвували Службі Божі за його душу, та взяли участь в похороні. Всеч. о. Т. Гуркові дякуємо щиро за відслуження похоронних обрядів та за слова прощання й потіхи.

Дружина Ольга, дочки, зяті та внуки

Український танцювальний ансамбль „Євшан" у Саскатуні, Саск.

Початки діяльности Українського танцювального ансамблю сягають незабутнього тижня Шевченка в 1961 р., в Саскатуні, де ансамбль вперше виступив з інсценізацією з життя Шевченка з нагоди святкувань його сторіччя.

Невеликий гурток любителів українського танку в 1960 р., розпочав свою діяльність, прибравши собі за порадою д-ра К. Андрусишина, леґендарне ім'я „Євшан зілля". Це ім'я стало для молодих любителів українського танкового мистецтва мітичною силою витревалости й гордости на тисячолітню спадщину їхніх батьків.

З малого гуртка любителів українського танку, завдяки послідовній і пляновій праці, сьогодні українська громада втішається додбрим танцювальним ансамблем, що його виступи щораз то краще оформлені, упляновані й здобувають признання від своїх і чужих глядачів.

На протязі свойого десятирічного існування Танцювальний ансамбль дав ряд виступів перед українською та неукраїнською публікою. Варта би згадати хоч на льодовому карнавалі в Саскатуні, провінційному фестивалі, де здобув перше місце, на доміньяльній конвенції для „Крипел чилрен", 20-ій річниці Об'єднаних Націй в Мендел Арт Галлері. В 1968 р., анасмбль був запрошений до участи в фільмі, який випродукувала компанія „Кравлей філм лтд." для ювілею Саскачевану й сторіччя Канади. В 1967 р. ансамбль був запрошений до участи в „Дні Домінії", в якому взяла участь королева Елисавета II, у відкриттю національної виставки в Торонто та виступав в канадському павільйоні на Експо. Ансамбль також був запрошений СіБіСі взяти участь в кольоровому фільмі з нагоди сторіччя Канади, який бачила ціла Канада. Англомовна преса висказується про Ансамбль „Євшан" як професійну групу, яка не лише держиться на висоті мистецького удосконалення, але що важніше, вона задержує своє національне обличчя.

Поважною атракцією Танцювального ансамблю був народний балет „Євшан зілля", який був виставлений двічі в Саскатуні, а опісля в Канорі, Саск., Йорктоні, Саск., і Едмонтоні, Алта. Тепер ансамбль виступив з тим балетом на українському феситвалі в Давфині з нагоди сторіччя Манітоби.

Щоби однак додати ще більшого мистецького оформлення, запрошено широко знану балерину й хореографку п-ю Дарію Нижанківську-Снігурович для підготовки нового балету „Ніч під Івана Купала". Треба надіятися, що в осені українська громада знова буде мати змогу побачити новий мистецький балет.

Діяльність ансамблю не обмежується лише до самих виступів, але старші члени ансамблю, наче надхнені запахом чарівного зілля, перебрали провід над шкільною дітворою і, при помочі народнього танку, вщіплюють в серця дітей любов до рідних традицій та підготовляють нові кадри для „Євшану", що дальше нестимуть смолоскип доброї слави про Україну. Навчання народного танку відбувається постійно через три останні роки в українській католицькій катедрі св. Юрія, в українській православній катедрі св. Духа та філії УНО.

Треба ствердити, що танцювальний ансамбль „Євшан" є загально-українською мистецькою групою. Його успіхи треба завдячувати добрій зорганізованості самої групи, глибокому заінтересуванню батьківського комітету й глибокому зрозумінню організованого українства, що одностайно цю групу піддержують та втішаються її мистецькими досягненнями.

д-р С. Деришко

Йорктон, Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. ПАНТЕЛЕЙМОНА РОЛЯКА

В середу, 10 червня, відбувся похорон бл. п. Пантелеймона Роляка, що прожив 86 років з того 67 в Канаді. Ще один піонер відійшов від нас до вічности.

Пантелеймон Роляк родом з села Олексинці повіт Борщів, Західня Україна. До Канади приїхав 1903 р. і замешкав з родичами в Бюкенен, Саск. 1912 р. молодий Пантелеймон одружився з Анною Наконечною (також покійна від 1967 р.). Молода пара замешкала у Бюкенен і належали до парафії в Тязів, Саск.

1952 р. Пантелеймон зі своєю дружиною Анною перебралися на постійне до Йорктону, Саск. Тут Пантелеймон прожив зі своєю дружиною Анною аж до 19-го серпня, 1967 р., коли його дружина Анна померла. Якийсь час Пантелеймон перебував самий в Йорктоні, а опісля замешкав у своєї доньки Марії у Ріджайні. 7-го червня перед полуднем в Загальному Шпиталі в Ріджайні скінчив своє трудолюбиве життя. Покійний Пантелеймон був веселої вдачі, жартобливої і, як було треба де на прийняттю сказати кілька слів, чи надати доброго гумору, то покійний Пантелеймон знав і мав завжди що сказати присутнім.

Похорон покійного Пантелеймона відбувся в Йорктоні в церкві М.Н.П. Похоронні відправи відслужили: в навечеріє похорону Панахиду відслужив о. Ст. Шавель ЧНІ, о. Мих. Баранецький ЧНІ і о. А. Ватега ЧНІ. Рано на 10-го червня заупокійну Службу Божу, відслужили: о. Мих. Кучмяк ЧНІ, о. Мих. Баранецький ЧНІ і о. Леонард Ратушняк ЧНІ. В англійській мові покійного попрощав о. Мих. Баранецький, а в українській — о. парох Мир. Кучмяк ЧНІ. Домовину несли внуки покійного. Бл. п. Пантелеймон спочив на міському цвинтарі біля своєї дружини Анни з якою прожив 55 років подружого життя.

Після величавого похорону, родина запросила присутніх до парафіяльної залі на обід. Тут ще добрим словом згадав о. парох про бл. п. Пантелеймона. Також син Василь подякував всім присутнім за участь у похороні. В глибокому смутку покійний Пантелеймон полишив шістьох синів: Михайла, Івана, Василя, Богдана, Семена і Петра, дві доньки Марію та Михайлину, 18 внуків та трьох правнуків. З нагоди похорону свого батька діти жертвували на „УВісті" 25.00 дол.

Нехай канадська земля буде легкою Пантелеймонові. А дітям щира подяка за жертву.

Со цвятими упокой Христе душу раба Твого Пантелеймона, де нема ні болю, ні журби, ні зітхання, тільки життя безконечне.

Присутній

SPECIALIZING IN SPECIALIZED BODIES

EDBRO HOISTS — VAN BODIES
DUMP BODIES — SERVICE BODIES

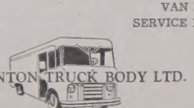

EDMONTON TRUCK BODY LTD.

НА ПРОДАЖ:

3 відкриті вживані троки для вожения фляшок (BOTTLERS BODDIER) дешево

Phone.: 474-1421

12135 Fort Road, Edmonton, Alberta

ПОГЛЯНЬТЕ НА ВАШУ АДРЕСУ...

Поруч Вашої адреси подана дата, поки заплачена Ваша газета. Якщо передплата вже вийшла, просимо Вас відновити її.

Обов'язуючі тепер приписи міністерства пошти уважають за передплатників часопису лише тих, що мають заплачену передплату на цей рік.

За передплатників, яких передплата не відновлена на цей рік, наше видавництво, крім теперішньої дуже високої оплати, мусить ще доплачувати додатково. Газети для тих наших читачів, треба пакувати й висилати окремо, що завдає нам додаткової праці.

Тому просимо наших Шановних Передплатників, що залягають з передплатою, вирівняти її негайно та не спричиняти нам зайвих коштів та праці.

Дякуємо заздалегідь за зрозуміння в цій справі.

ВИДАВНИЦТВО «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ»

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ,
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаемо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
П. Остапчук - керівник
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

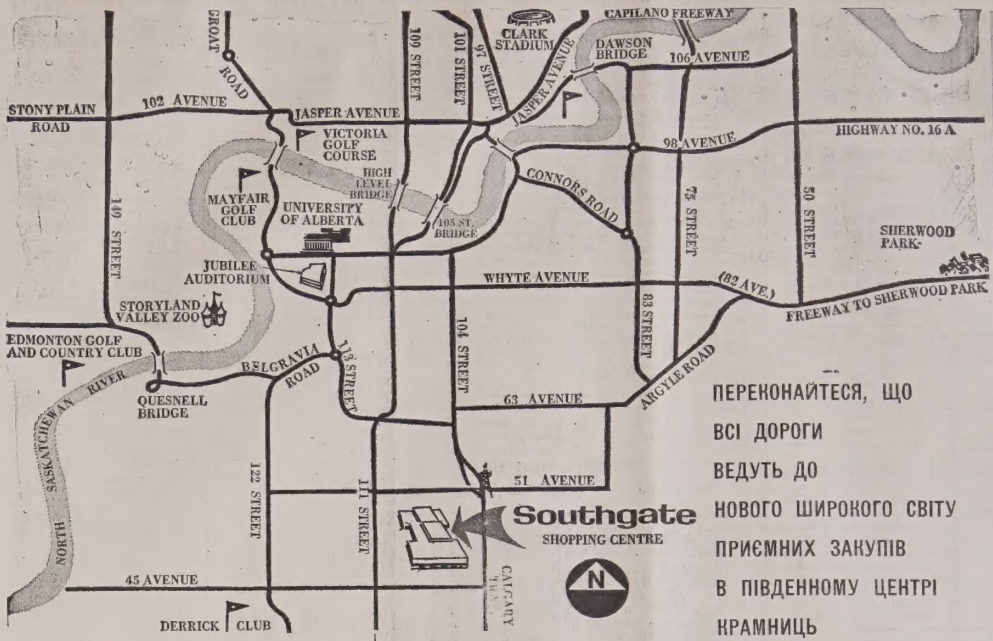

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ, ЩО ВСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ДО НОВОГО ШИРОКОГО СВІТУ ПРИЄМНИХ ЗАКУПІВ В ПІВДЕННОМУ ЦЕНТРІ КРАМНИЦЬ

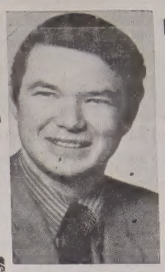

J. C. GREENWOOD
... manager of the new Southgate Shopping Centre complex

Найбільший Центр крамниць у західній Канаді

Найбільший центр крамниць у західній Канаді відкрито врочисто в середу, 12 серпня, при участі лефтенанта-говернора Й. Мек Юена, прем'єра Алберти Г. Строма, мейора Едмонтону І. Дента та керівників крамниць, що приміщені в центрі. Центр побудований на 40 акрах при 111 вулиці. Кошт будови перейшов 25 мільйонів долярів. У центрі приміщені під одним дахом дві великі крамниці Гадсон Бей та Вудвард та 45 інших крамниць. В центрі є бібліотека, крамниця з алькогольними напитками, кілька ресторанів та заля на збори, що може легко примістити 200 осіб. Ціла поверхня центру крамниць займає 684,-136 квадратних стіп. У всіх крамницях центру працюватиме прибл. 1500 осіб, що зароблятимуть річно бл. 4,5 мільйонів долярів. Річний оборот усіх крамниць повинен сягати 50 мільйонів долярів.

Обидві великі крамниці Гадсон Бей та Вудвард, як теж інші крамниці мають наймодерніше устаткування та всякі вигоди для покупців. Скрізь є лавки для відпочинку покупців, що можуть втомитися довгим ходженням по крамницях. Для тих покупців, що прийдуть до центру своїми автомобілями, є вигідна площа для паркування автомобілів, на якій можна легко поставити 3,500 авт.

Керівником цілого центру крамниць є Ґ. С. Ґрінвуд.

Будову центру завершено в рекордово короткому часі. Її розпочато весною 1969 р., а цього року з початком серпня закінчено.

В Центрі Крамниць є приміщені такі крамниці:

Woodward's

The Bay

FABRIC CARE, Dry Cleaning & Laundry
SOUTHGATE BARBER SHOP
McBAIN CAMERAS
DR. D. B. EGLE, Optometrist
WOODWARD'S BOOK STORE
RICKI'S Fashions
KINNEY'S SHOES, Family Shoes
TRACY'S, Fashions
PENNINGTON'S, Fashions
SHIRLEY K., Maternity Fashions
CORONET CARDS, Cards and Gifts
D'ALLIARDS, Fashions
SUPER SAVE DRUG MART
MONTREAL TRUST CO.
REED'S GIFTS AND CHINA
LAURA SECORD, Candy Shop
ZUMBURGER RESTAURANT
TIP TOP TAILERS
FAIRWEATHERS, Family Fashions
SILK-O-LINA, Fabrics
DALMY'S, Fashions
TOM McAN, Family Shoes
NIKI BOUTIQUE, Fashions & Accessories
KELLY DEYOUNG, Music & Sound Equipt.
UNITED CIGAR STORE, Novelties & Ice Cream Parlor
MARTIN DRAPERIES
THE ROYAL BANK OF CANADA
SOUTHGTE DELICATESSEN
SHAW FLOWERS
PEOPLES CREDIT JEWELLERS
JACK AND JILL, Children's Dep't. Store
UNCLE BEN'S SPORTING GOODS
VAL BERG'S MEN'S WEAR
JOHNSTONE WALKER, Junior Dept. Store
HENRY BIRKS AND SONS
VOGUE SHOES
THE SWEATER SHOP
BURDINES, Fashions
HOLLINGSWORTH, Fashions
MERLE NORMAN, Cosmetic Boutique
SWEET 16, Fashions
POLYNESIAN IMPORTS
COCKNEY KIDS, Fish and Chips
ALBERTA LIQUOR CONTROL BOARD

LOWER LEVEL

EDMONTON PUBLIC LIBRARY
SOUTHGATE ADMINISTRATION OFFICES
SOUTHGATE COMMUNITY ROOM

Найбільший у західній Канаді Центр Крамниць

Подивляйте чудове урядження та товари в Центрі крамниць

Вже відчинений

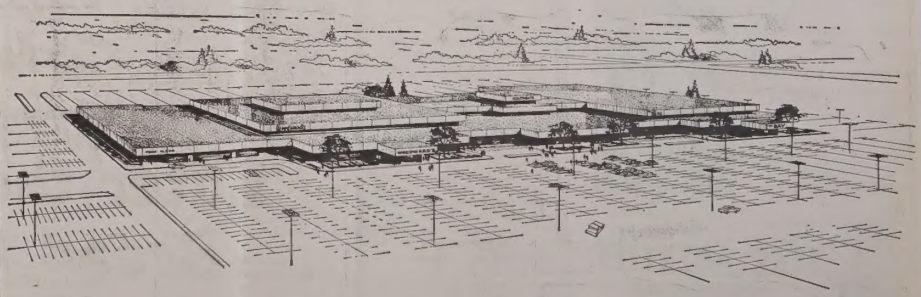

Southgate

SHOPPING CENTRE

111 STREET AND 51st AVENUE

EDMONTON ALBERTA

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

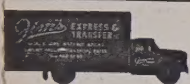

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

тоді 10 років. Ми господарили дальше при допомозі наших добрих сусідів. Брат робив сусідам на полі кіньми, що було потрібно, а вони помагали нам в інших роботах, де ми не могли собі дати ради. В нас було багато господарів, що не мали своїх коней. Їм треба було то виорати поле, то заволочити, чи щось привезти, то брат те робив. А вони нам зате косили, сіяли та робили іншу господарську роботу, якої я та мій брат не могли виконати. Так ми поволі капарили нашу господарку.

На весні 1904 р. мене записали до школи. Наш учитель був поляк, але вчив одну годину щодня по українськи. Та він нас так учив, щоб ми нічого не знали. Я закінчив ніби три кляси сільської школи, ще й одну доповняючу, але, скажу правду, дуже мало що навчився.

Як вже мені минуло одинадцять років, я помагав братові в господарстві. До мене належало передусім гнати худобу на пасовище та робити легші роботи в господарстві.

На мойому чотирнадцятому році життя я стратив маму й залишився круглим сиротою. Мама пішла жати пшеницю на поле. На полі її застукала злива. Жати не можна було й мама сіла під полукіпок з пшеницею. А що по дощі позимніло, а мама була перемокла від дощу й немала ніякої теплої одежини, вона перестудилася, дістала запалення легенів й до вісьмох днів померла. Тепер я вже не мав ні батька ні матері. Я жив лише зі своїм братом Стефаном.

ВИБИРАЮСЯ ДО КАНАДИ

Нам обом з братом було важко господарити, бо в хаті не було ніякої жінки, що займалася би жіночою робою. Тому брат порішив женитися. Але він був ще малолітний і мусів дістати дозвіл із суду. Брат вніс прохання, але минув цілий рік, заки він дістав дозвіл на одруження. Я дуже був радий, що брат одружився, бо вже буде кому бодай їсти зварити. По смерти мами я мусів кухарити сам увесь час, бо брат мав іншу роботу. Але моя радість не була довготрівала. Я завважив, що я якось братові стою в дорозі. Вправді брат не показував того, алє я те відчував. На нас двох лишилося чотирнадцять моргів поля та всі будинки й господарське обійстя. Мені з того належалася половина. Мій брат знав добре, що як я доросту до 21 років, то я заберу свою частину й він буде на половину бідніший. А мені було тоді 16 років. Тому брат час від часу, ніби жартом, піддавав мені думку, щоб для мене було би добре поїхати до Львова, там дістатися до праці на залізниці, або в фабриці, заробити троха грошей і тоді буде нам обом легше жити. Мене його слова завжди чогось мучили. Але десь раз я пішов до сусіда П. Присяжного за чимось. Присяжний був на два роки в Канаді й вернувся додому. Він розговорився зі мною тай радив мені їхати до Канади.

"Ти молодий — казав він, — робіт в Канаді дуже багато, то велика країна, лиш жити тай бути. Думай і тікай звідси, доки ще не запізно". Не знаю, чи він може сам завважив, що брат хотів мене позбутися, чи може йому щонебудь казав мій брат про мене, досить того, що він також радив мені забиратися з дому. Мене його слова вразили так, як блискавиця. "Дійсно, подумав, я, чого мені тут сидіти на купі з братом? Я й так йому на заваді. А ще, як мине п'ять років, і я стану повнолітним, та буду домагатися моєї частини, може між нами навіть ще й до бійки дійти".

В краю було багато випадків, що брат брата вбив за поле, бо не могли погодитися. Я навіть не хотів допустити такої думки, щоб мій брат вбив мене за поле. Але підозріння якось омотали мене й, неначе штовхали мене постійно: "Втікай, поки ще не пізно!"

Думав я думав й нарешті таки рішився їхати до Канади. В грудні 1910 р. я сказав братові, що таки хочу їхати до Канади й просив його, щоб мені постарав гроші на дорогу й щоби мені замовив корабельну карту. Брат троха видивився на мене й запитався, що я буду в Канаді робити. Я відповів йому, що й сам не знаю, але певно якусь працю собі знайду. Брат зачав старатися про гроші на дорогу, про пашпорт та про корабельну карту. Всі старання затягнулися аж до місяця березня слідуючого року. Врешті в березні 1911 р. я дістав пашпорт із староства в Чорткові, мій брат заплатив за корабельну карту й я міг вже пускатися в дорогу до Канади.

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню • авт і троків • бонди для контракторів • від крадіжі • особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

J. GULAYETS
Insurance Mgr.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
нова адреса: ....
....

(Адресу писати по-англійськи)

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

• Потрібно доброго м'ясара, що міг би робити українські м'ясні вироби. Дуже добрі можливості заробітку. За ближчими інформаціями пишіть на адресу:

MR. P. SCHERBA
c/o 1434 - 8th Ave.,
PRINCE GEORGE, B.C.

—o—

• **Українська - вдова**, на відвідинах з Польщі, 44 роки життя, доброї та супокійної вдачі, радо б познайомилася з українцем, супокійної вдачі, з деяким майном та відповідного віку для можливого подружжя. В Канаді буде ще два місяці. Зголошення слати до "Українських Вістей" Box К.Ч.

—o—

• **ІГРАШКА ДЛЯ ДІТЕЙ**
Пластикова плахта до кольорування неотруйливим кольоровим олівцем та магічною шматкою до стирання намальованого. $2.00 з поштовою пересилкою.

MEMORY LANE
Box 221 — B.C.
EDMONTON 15, Alta

—o—

• **ПОТРІБНО ДОМАШНЬОЇ ПОМІЧНИЦІ**

Для дуже зайнятої родини треба домашньої помічниці, що могла б жити разом з родиною. Треба доглядати дітей і котів та псів. Відповідне зайняття — для старшої жінки, що любить дітей та домашніх тварин. Радо приймемо теж нову іміґрантку.

По ближчі інформації телефонуйте: 439-8291 - і питайте про Пенні.

—o—

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

• Екзамінує безплатно слух
• Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
• Повна обслуга
Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

Грабують мільйон долярів

П'ять замаскованих бандитів у вівторок, 11 серпня, о 7-ій годині ранку напали на летовище в Квебеку і забрали 23 мішки з грішми та вартісними паперами, загальної вартости понад один мільйон долярів. Вони приїхали на летовище якраз тоді, коли мішки з грішми вивантажували з літака, що прибув до Квебеку з Монреалю. По дорозі на летовище вони стрілили до коліс вантажного автомобіля, що теж їхав на летовище, щоб забрати мішки з грішми.

Автомобіль зупинився, бо колеса були пошкоджені, а бандити поїхали далі і вчинили напад. Мішки поклали в два авта, якими приїхали бандити.

Бандитів не спіймано.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ПАСАЖИРСЬКИЙ ПОЇЗД ВЇХАВ У РІКУ

Чотири вагони пасажирського поїзду компанії Сі-Ен, що їхав з Принц Руперт до Джесперу, вискочили з рейок і влетіли в ріку Скіна, двадцять миль на схід від Принц Руперту. Два вагони опинилися на березі ріки, а два влетіли у воду. На щастя, води в ріці було небагато, бо на морі був якраз відплив і морська вода не піднесла рівня ріки. У катастрофі 20 осіб було поранених, з того дві важко. Причиною катастрофи був лихий стан залізничої дороги.

—o—

УРЯД ДАЄ 200 МЛН. НА БУДОВУ ДОМІВ

Федеральний уряд передав центральній мортґеджовій корпорації 200 мільйонів долярів на позички для будови 15,000 нових домівь Ця сума далеко невистачальна, але вона допоможе бодай частинно злагіднити мешканеву кризу в різних містах Канади. Обчисляють, що додаткові фонди дадуть працю бл. 17,000 будівельних робітників.

—o—

ІТАЛІЯ МАЄ НОВИЙ УРЯД

У Римі заприсяжено врешті новий італійський уряд, що його прем'єром є 50-річний економіст Еміліо Коломбо. Кол. міністер Джуліо Андреотті, якому президент Дж. Сараґат дав доручення створити уряд, не міг цього зробити.

До нового уряду ввійшли представники християнських демократів, соціялістів та соціял-демократів.

Коломбо — християнський демократ.

FREE HOLIDAY

Visit Kelowna — Capital of the Okanagan. Buy fully serviced building lot minutes from $34,000,000 shopping complex. Close to schools. Buy now at low prices, easy terms, retire later. A sound investment. Lots at reduced price due to volume development, direct from subdivider.

Choice lots $3,500. Specially reduced to out-of-province holiday visitors to $3,000. (Save $500).

Enter draw on free lot — **no obligation.**

For more information write Spring Valley Subdivisions, P.O. Box 362, Kelowna, B.C. or call Gerald Melinchuk, 765-6444 or 763-3921. Kelowna.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

For all the low Prices Shop Safeway

★ **Quality Meats** ★ **Fresh Fruits**
★ **Special Savings**

Enter the Skylark Bread Contest Today

Entry Blanks at all Stores

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED